

ÅRHUS STATSGYMNASIUM

Skoleåret 2006/07

Adresse: Fenrisvej 33
8210 Århus V

Hjemmeside: www.aasg.dk

Tlf.: 86 15 89 55

Fax: 86 15 89 45

E-post: post@aasg.dk

Øvrige telefoner:

Lærerværelse: 89 44 43 66

Pedel: 28 14 22 57

Rektor:*Keld Larsen*

89 12 43 51

Vicerektor og uddannelsesleder:*Anton Vinderslev*

89 12 43 52

Uddannelsesledere:*Birthe Find Rasmussen*

89 12 43 53

Lars Nordam Hansen

89 12 43 54

Administrationschef:*Charlotte Ernst*

89 44 43 55

Studievejledere:*Dorthe Antonsen*

89 44 43 64

Merete Hejl-Nielsen

89 44 43 65

Marianne Høgsgaard

89 44 43 65

Datavejledere:*Kaare Petersen*

89 44 43 62

Ruth Bräuner

89 44 43 62

Bibliotekar:*Christian Bech Sørensen*

89 44 43 68

Årsskriftredaktion:*Lars Nordam Hansen**Vivi Guldborg***Fotos:***Lars Nordam Hansen**Jysk Skolefoto**S. 13-14: DCUM***Oplag:**

1350

Indholdsfortegnelse 2007

Velkommen til ÅSG	
- fra rektor	4
- fra elevråd	5
Skolen oplevet	
Knoklekabale	6
Skoleåret 2006/07	
Da ÅSG blev selvejende	8
Selveje - en ny form for administration	10
Danmarks bedste gymnasium	12
AT og billedkunst	15
Dimissionstale 2006	17
Op på cyklen og ud i kanoen	20
Hvem fanden er Sofie Lange	22
Frivillig idræt på ÅSG	24
Vinderjulestil 2006	26
Skolefesten:	
- Tolerancemindet	29
- Dansen midt imellem	29
- Maskebal og fællesskab	30
2w i Berlin	34
Studietur - 2z	36
Lektiecafe	39
Bygninger og kunst	
Bygninger, kunst og ydre arealer 2006-07	40
ÅSG - en bygning under forandring	44
Udvalg og arbejdsgrupper	
Den midlertidige bestyrelse	47
Operation Dagsværk	48
Fællestimer 2006-07	50
ÅSG's Venner	51
Elever 2006/07	52
Ansatte ved Århus Statsgymnasium	58
Lokaleplaner	70
Ringetider	72

Velkommen som elev på Århus Statsgymnasium

Når du efter sommerferien - sammen med ca. 260 andre 1g-elever - møder op på Statsgymnasiet på Fenrisvej, begynder du på et nyt kapitel. Nye kammerater, nye lærere, nye faglige krav, nye bygninger - i det hele taget en ny måde at gå i skole på.

Men ligesom et kapitel i en bog bygger videre på det foregående, så bygger gymnasiet også videre på det, du allerede har lært i grundskolen. Du vil på skemaet finde en række fag, du kender, men du vil også finde ud af, at der nu arbejdes med fagene på en anden måde. Du vil også blive udsat for nye fag. Tilsammen vil disse fag - gamle som nye - give dig en bred indsigt, så du er velorienteret og velkvalificeret til livet efter gymnasiet.

I nogle fag vil du få særlig mulighed for at fordybe dig og specialisere din viden. Din specialisering vil til dels afhænge af, hvilken studieretning du kommer på efter grundforløbet. Ca. 70% af undervisningen i det almene gymnasium er imidlertid fælles for alle elever. Når du kommer ud med en studentereksamen, har du en meget bred vifte af uddannelsesmuligheder.

I gymnasiet arbejdes der ikke alene med fagene. Uddannelsen går også ud på at udvikle dine mere personlige kvalifikationer: selvstændighed, kreativitet, ansvarlighed, evnen til at opsøge og vurdere viden, evnen til både at arbejde selvstændigt og til at samarbejde med andre.

Målet for arbejdet med dine faglige og personlige kvalifikationer er, at du gennem de 3 år i gymnasiet skal udvikle dig fra skoleelev til studerende, der på egen hånd er klar til at tage fat på en videregående uddannelse. Men gymnasiet handler ikke alene om skolefag og kvalifikationer for fremtiden. Det handler også om menneskelig udvikling her

og nu - om kammeratskab, fælles oplevelser, studieture, temadage, fester og engagement i forskellige aktiviteter uden for skoletid: musik, billedkunst, idræt, filmklub, elevråd, musical, skoleblad og hvad der nu ellers tages initiativ til i løbet af skoleåret.

Når du går op ad den brede trappe den første dag efter sommerferien, vil du nok opleve skolen som en grå, stram og retlinet bygning fyldt med fremmede mennesker. I løbet af få dage vil du imidlertid blive del af et skolefællesskab. Bag de grå mure udfolder der sig et liv i mange farver. Og her handler det om, at du tager aktivt del i det og engagerer dig - både i det sociale og i undervisningen. Gør du det, er der sikker gevinst!

Jeg ønsker, at du må få tre rigtig gode år på Århus Statsgymnasium!

Keld Larsen
rektor

Elevrådet på Århus Statsgymnasium

er din mulighed for at få indflydelse på din hverdag på gymnasiet og din skolegang. Formålet med elevrådet er, at elevernes interesser bliver varetaget i dagligdagen, og samtidig fungerer elevrådet som talerør for eleverne over for skolens ledelse. En anden side af elevrådets arbejde drejer sig om at aktivere og politisere eleverne på gymnasiet. Elevrådet består af to repræsentanter fra hver klasse, som viderebringer klassens ideer, holdninger og kritik. På de månedlige elevrådsmøder diskuteres aktuelle sager, som fx den nye reform, gymnasiets ryge- og rusmiddelspolitik og fællesmøder. Emnerne kan komme direkte fra eleverne, fra skolens ledelse eller dreje sig om aktuell uddannelsespolitik. Udover elevrådsmøderne er der udvalgsarbejde, hvor elevrådsrepræsentanter kan sidde i forskellige udvalg med lærerne og andre elever.

I år er alle landets gymnasier blevet selvejende, hvilket har ført til, at vi nu skal tage flere beslutninger på selve skolen. Dette betyder, at elevrådets rolle i fremtiden har endnu større

betydning, og derfor er et elevdemokrati, der fungerer på alle områder, helt afgørende. I løbet af de sidste par år er der inden for gymnasieområdet sket store forandringer: den nye reform, selveje og den nye karakter-skala. Dette giver betydningsfulde opgaver til elevrådet.

Elevrådet samarbejder med organisationen Danske gymnasieelevers sammenslutning, DGS, som fungerer som gymnasieelevernes fagforening. Gennem DGS bliver 60.000 gymnasieelevers stemmer hørt på et nationalt plan under sloganet: "Sammen står vi stærkest".

Udover at få indflydelse på din egen hverdag møder du gennem elevrådet andre elever og bliver del af et socialt fællesskab på tværs af årgangene. I begyndelsen af hvert skoleår arrangeres en hyttetur for repræsentanterne, hvor der bliver mulighed for at få indblik i elevrådets arbejde samt blive en del af det sociale liv.

Det er eleverne, der skaber skolen, og det er eleverne, der skaber elevrådet - og det håber vi, at du vil være en del af!

De bedste hilsner

Elevrådet

KnokleKabale

– three stories about one story

”Mesterligt” – *Jyllands Posten*

De troede, det var et rutinejob – et almindeligt arbejde!

Men det var langt værre. Det var pædagogikum!

Mads, Nikolaj og Nikolai kom alle godt fra samtalen, og nu skulle jobbet bare overstås. Kort efter ankomsten til skolen finder de tre imidlertid ud af, at intet er, som det ser ud til at være. Den fra samtalen så nærværende rektor er pludselig begravet i administrativt arbejde og reformomlægninger. Kursuslederne har travlt med at skrive uddannelsesplaner, og eleverne ser dem som ugens gæster. Deres eneste redning er vejlederne. Her er ressourcen, som skal hjælpe dem igennem det første besøg. Klarer de det?

Det er den første dag for Mads på ÅSG. Han tørrer hænderne af i bukserne og træder forsigtigt ind ad døren til 1a. Emnet for dagens historietime er de slesvigske krige i 1800-tallet, men ordene i lærebogen danser rundt på papiret, og sveden pibler frem på panden. Munden snører sig sammen, og de mange urimelige forklaringer på nederlaget i 1864, som Mads fremstammer, får den erfarne vejleder til at skære ansigter: ”Over for historiens store spørgsmål må hver mand søge sine egne svar”, råber vejlederen ud i klasserummet. Efter timen bliver Mads øjeblikket henvist til arkiverne i kælderen, hvor han må kæmpe sin egen ulige kamp mod de historiske kilder...

Nikolai skal til filmgruppemøde. Han er nervøs. Efter et par kopper sort kaffe kommer mødet dog godt i gang, og han føler sig for første gang hjemme på skolen. Især rygepausen med den ene vejleder ligger godt til ham. Men så indtræffer katastrofen. På spørgsmålet om, hvilken fransk nybølge instruktør, han

synes er bedst, svarer han, at han egentlig aldrig har brudt sig særligt meget om fransk nybølge!! Stilhed. De andre bliver tavse, og det svimler for Nikolai, da han indser, hvad det er, han har sagt. Hans dage som filmlærer syntes talte. Kan han vinde de andres tillid tilbage, eller er den tabt for altid? Næste dag skal han ned i filmlokalet igen...

1g skal lave fysikøvelser. Hvordan skal eleverne aktiveres, spekulerede Nikolaj på. Ville en steptest gøre det, og hvordan omsættes ideen til praksis? Klasselokalet er fyldt til bristepunktet med udstyr: Stepbænke, stopure, målebånd og computere i skøn forvirring. Eleverne (og Nikolaj) knokler med at få det hele til at hænge sammen. Efterhånden som eleverne omsætter energi, stiger temperaturen i lokalet. Nikolaj sveder og forsøger ihærdigt at overskue situationen. Det lykkes ikke helt. Heldigvis er vejlederen til stede med sit kølige overblik. Timen bliver reddet, men når eleverne at køle ned til den næste time...

Efter de enkelte udfordringer i løbet af efteråret rammes de tre af noget uventet ondt, kynisk og fuldstændig usammenhængende – sidefagssuppleringen! De bliver revet væk fra de nu trygge rammer og sendt ud i hele det danske land. Spørgsmålet er, om de kommer hele tilbage igen?

Over for gymnasieverdenens blodige bagside må hver mand søge sine egne svar – og styrken til at overvinde en usikker fremtid med æren, værdigheden og modet i behold.

Pressen skrev

**** "...smuk og rørende filmkunst, bragende god underholdning, og ikke mindst en pragt-opvisning i godt skuespil" – *Urban*

**** "...Med sin vægt på det tragiske familiedrama deler den tema med *The Godfather*" – *Politiken*

**** "...historien holder os i et jerngreb i samfulde to timer..." – *Ekstra Bladet*

**** "...med toppræstationer i alle roller sætter Knoklekabale en glødende milepæl i den danske filmhistorie" – *Gymnasieskolen*

Nikolaj Kjær, Mads Katholm og Nikolai Kaad

★★★★★
BT

★★★★★
Politiken

★★★★★
Jyllandsposten

★★★★★
Gymnasieskolen

De troede det var et rutinejob
– et almindeligt arbejde!
Men det var langt værre.
Det var pædagogikum!!

**AFSLØRENDE
EKSTRAMATERIALE**

KNOKLEKABALE

NIKOLAJ KAAD MADSKATHOLM NIKOLAJ KJÆR

DVD VIDEO

dts

Da ÅSG blev selvejende

Da jeg første gang hørte udtrykket "selveje" i forbindelse med gymnasiernes placering efter kommunalreformen, gik associationerne øjeblikkeligt til perioden fra midt i 1700-tallet, hvor de danske fæstebønder blev til selvejbønder. Jeg genoplevede en historietime fra min tid i folkeskolen. Et stort, rallende skrummel af en filmfremviser trækker langsomt den kæmpestore spolefilm fra den ene spole til den anden – og på lærredet ser vi måbende elever, hvordan den brutale ridefoged tvinger fæstebønderne til hoveriarbejde for herremanden, og hvordan de arme bønder kom på træhesten (tidens foretrukne torturinstrument), hvis de ikke makkede ret.

Billedet af amtsborgmester Johannes Flensted som den strikse herremand, der ved hjælp af sin chef for Uddannelses- og Arbejdsmarkedsafdelingen, Lisbeth Holsteen Jessen, brutalt styrede amtets gymnasier er dog mildt sagt misvisende. En træhest havde de da heller ikke ude på amtsgården på Lyseng Allé, selvom jeg dog mindes møder, hvor vi som rektorer blev sat på pinebænken og ikke kunne forlade mødet, før alle rettede ind.

Århus Amt skal have en stor tak for at have sørget godt for Århus Statsgymnasium i årene fra 1985 til 2006. Skolen var ved at være godt slidt, og amtet ydede en betydelig indsats for at bringe bygningerne i bedre stand. Amtet spændte i det hele taget et behageligt sikkerhedsnet ud under gymnasierne, når der kom store uventede udgifter. Vi risikerede ikke at gå fra hus og hjem.

Men ordet "selveje" klinger forjættende og dufter af frihed. Tænk, at skolen selv kan bestemme, hvordan biksen skal drives – men selvfølgelig også med risikoen for at styre forkert og gå fallit. Selveje-reformen af landbruget i sin tid betød

et motivationsløft og fremmede iværksætteriet og dermed produktiviteten. Vil der ske noget lignende med gymnasierne?

Forhåbentlig – men træerne vokser ikke ind i himlen.

Hen over årsskiftet 06-07 omlagde vi vores administrative og økonomiske systemer, så de passede med statens systemer. Med en naturlovs usvigelige sikkerhed opstod de sædvanlige tekniske problemer ved sådanne omlægninger, men vi kom igennem. Medarbejderne fik deres løn til tiden, og vi kunne betale vores regninger. Det stod os imidlertid hurtigt klart, at her var et sæt nye, stramme spilleregler, som vi ikke kunne fravige. Snart blev det også gjort klart for os, at vi jo ikke overgik til egentligt selveje, men til statsligt selveje, hvilket dæmpede frihedsgraderne en del. Vi anede konturene af en ny herremand!

Så kom fasen, hvor især Finansministeriet og Undervisningsministeriets Institutionsstyrelse via konsulentfirmaer iværksatte stribevis af undersøgelser af de mindste detaljer i gymnasiernes økonomi og forvaltning. Omtrent hver uge dukkede et mammutspørgeskema op til administrationen med korte svarfrister og konsekvent undervurdering af det tidsforbrug, som besvarelsen ville tage. Selvom vi ofte undrede os over spørgsmålenes karakter og problematiserede anvendeligheden af svarene, så var der dog ikke tvivl om, at her blev der samlet data ind til brug for behård økonomisk taxameterstyring, rationaliseringstiltag og kontrolsystemer fremover. Nu stod den ny herremand lysende klar for os.

Det blev også klart for os, at vores selveje bestod i, at staten overtog det eneste, som havde nogen betydende værdi, nemlig jorden

og bygningerne – hvilket i ét hug reducerede vores kapital til bøger, computere, møbler og andet inventar. Det betyder formodentlig økonomisk set, at næsten alle gymnasier vil starte deres karriere som selvejende med en negativ åbningsbalance.

Jeg kunne ikke bringe det over mine læber, at statens overtagelse af amternes skolebygninger er et historisk røveri – men i betragtning af, at prisen har været 0 kr., kan man da tale om et røverkøb!

Retfærdigvis skal det dog siges, at staten hermed også har overtaget den ydre vedligeholdelsespligt af bygningerne.

Gymnasierne er blevet stillet i udsigt, at vi om nogle år får mulighed for at købe vores bygninger tilbage. Det bliver ikke til røverpris – men nok til tilbudspris. Et tilbud, vi vil få svært ved at sige nej til, hvis vi skal styre vores egen udvikling. Og det vil vi.

Selvom vi som almene gymnasier ikke har fået de samme frihedsgrader som f.eks. handelskoler og tekniske skoler, så ser vi dog frem til en mere udstrakt selvforvaltning. Og det synes vi også, vi er klar til. Vi har oprustet

vores administration med medarbejdere fra det gamle amt med specialkompetencer mht. lønadministration og økonomi, og vi har fået etableret en ny bestyrelse, der har indsigt i og forbindelse til vores nærmeste samarbejdspartnere i det omkringliggende samfund:

- grundskolen, hvor vi får vores elever fra
- de videregående uddannelser og erhvervslivet, som vi leverer vores studenter videre til
- Århus Kommune

Skolens første bestyrelse som selvejende institution består af:

- Peder Østergaard, dekan på Handelshøjskolen i Århus, formand for bestyrelsen
- Astrid Elbek, uddannelseschef ved Det Jyske Musikkonservatorium
- Jens Winther, udpeget af Århus Byråd
- Torben Jensen, skoleleder ved Gammelgårdsskolen
- Trine Kristensen, personalechef ved Ennova A/S
- Heidi Nissen, medarbejderrepræsentant
- Stig Jeppesen, medarbejderrepræsentant
- Ashbjørn Andersen, elevrepræsentant
- Amalie Dam-Hansen, elevrepræsentant

Jeg er overbevist om, at denne bestyrelse vil kunne tage selvejendfordringen op og i samarbejde med eleverne og medarbejderne sikre den fortsatte eksistens og udvikling af Århus Statsgymnasium.

Keld Larsen
rektor

Selveje

- en ny form for administration

Den 1. januar 2007 er Århus Statsgymnasium blevet en selvejende institution under staten.

Dette er en konsekvens af kommunalreformen, hvor amterne – der tidligere havde driftsansvaret for de offentlige gymnasier – er nedlagt.

Overgangen til selveje har stor betydning for skolen, og den nye status medfører ændrede rammer og vilkår på en række områder.

På det overordnede organisatoriske plan ledes skolen nu af en bestyrelse, der driver skolen under ansvar overfor Undervisningsministeriet.

På det økonomiske og administrative område har skolen fået et langt større selvstændigt ansvar end tilfældet var tidligere, hvor amterne løste en række af gymnasiernes administrations- og driftsopgaver.

Der er i forbindelse med kommunalreformen udlagt ressourcer i form af økonomi og personale til at løse de nye opgaver. Skolen har i denne forbindelse fået tilført to medarbejdere fra det tidligere Århus Amt, og det har givet mulighed for en nødvendig oprustning på det økonomiske og administrative område, hvor overgangen til selveje betyder både flere opgaver og flere udfordringer. Samtidig er det i forbindelse med en ombygning i efteråret 2006 blevet muligt at samle de administrative funktioner i skolens vestfløj.

Skolens kontor har fra den 1. januar 2007 – udover rektor, vicedirektør og to uddannelsesledere – været fast bemandet med 4 medarbejdere og en administrationschef. Den nye bemanding skal gøre det muligt både at løfte

de mange nye opgaver og samtidig aflaste rektor, vicedirektør og uddannelsesledere for nogle af de daglige administrative opgaver.

Ud over den daglige ekspedition i forhold til elever og lærere tager kontoret sig af en række opgaver i forbindelse med elevadministration, eksamener og prøver, SU, løn- og personaleadministration, forsikring, økonomi og regnskab og meget mere. Om opgavefordelingen mellem de enkelte medarbejdere på kontoret kan særligt fremhæves følgende:

Anette Madsen, der har været ansat på skolen gennem en årrække, tager sig af elevadministration, eksamensadministration samt ÅSG's Venner.

Vivi Guldborg, der ligeledes har været ansat på skolen gennem en årrække, løser opgaver vedrørende Statens Uddannelsesstøtte, elevtransport og sygetransport, Elevforeningen samt journalisering.

Dorte Hansen, der tidligere har været ansat i Århus Amts Løn- og Personaleafdeling, tager sig af løn- og personaleadministration og er også sekretær for rektor.

Lone Stegø, der er nyansat pr. 1. januar 2007, tager hånd om skolens daglige økonomi og regnskab og er ansvarlig for bogdepotet.

Charlotte Ernst, tidligere ansat i Uddannelses- og Arbejdsmarkedsafdelingen i Århus Amt, er administrativ leder med ansvar for budget, økonomistyring, planlægning og personaleadministration.

Arbejdet på kontoret har i de første måneder af 2007 været stærkt præget af overgangen til statslig selveje. De nye rammer og regler

betyder bl.a., at skolen som noget nyt skal benytte sig af statens regnskabs- og økonomi-systemer, og at der på en lang række områder skal indarbejdes nye rutiner og nye måder at gøre tingene på. Det har været en travl tid med store krav til omstilling og fleksibilitet, både for medarbejderne på kontoret, men også for skolens lærere og elever, der - ofte med korte

frister - har skullet vænne sig til nye regler og nye måder at gøre tingene på. Men det har også været en sjov tid med gode udfordringer og gode muligheder for nytænkning på det organisatoriske og administrative felt.

*Charlotte Ernst
administrationschef*

Danmarks bedste gymnasium - undervisningsmiljøprisen 2006 til ÅSG

Da jeg for snart 3 år siden fik et brev om, at jeg skulle gå på Århus Statsgymnasium, var jeg grædefærdig - "Hvor f***** ligger Århus Statsgymnasium?" Jeg skulle have været på Risskov! Men gudskelov bed jeg i det sure æble og cyklede første skoledag den lange vej til Hasle og startede i 1y. Jeg kendte ikke nogen og syntes, at alt var åndssvagt, men det blev der hurtigt lavet om på. Og i november sidste år kom det endelige bevis på, at Staten er Århus' bedste gymnasium.

Når det kommer til at beskrive undervisningsmiljøet på Århus Statsgymnasium, må man lægge janteloven fra sig. Og det var præcis, hvad vi gjorde, da vi i foråret 2006 begyndte på en indstilling til undervisningsmiljøprisen, som hvert år uddeles af undervisningsministeriet og Dansk Center For Undervisningsmiljø.

"En elevtilfredshed i 2004 på 90,3 på en skala, der går til 100, er ganske enkelt ekstremt høj", men ikke desto mindre er det, hvad ph.d. Peder Østergård i 2004 kunne konkludere i en rapport. Alligevel har skolen gjort en fantastisk indsats på mange områder siden da. Og på det grundlag var det ikke svært at smide janteloven væk og udarbejde rapporten.

En ting, vi lagde særlig vægt på, da vi skulle skrive indstillingen, var skolens fleksibilitet, og derfor skrev vi bl.a.:

"Først vil vi dog fortælle, hvorfor tilfredsheden er så stor - nøgleordet er fleksibilitet. Vi har på Århus Statsgymnasium, som de eneste i landet, et flex-skema. Dette flex-skema laves, så der altid er lagt skema minimum 5 uger frem - og fordelingen ved flex-skemaet er fleksibiliteten i forbindelse med ekskursioner, og at man undgår aflysninger, som medfører mellemti-

mer. Det giver mulighed for - med kort varsel - at lave fællestimer, og derudover sikrer det eleven de timer, som han/hun har krav på, idet aflyste timer rykkes til senere på året".

Flere andre gymnasier har i år, som konsekvens af gymnasireformen, indført lignende skemaer, men ingen med samme succes som hos os.

Netop at tilpasse sig den nye reform og de nye arbejdsformer har været meget i fokus de seneste år, og Statsgymnasiet har på dette punkt været meget forudseende. Der er i reformen lagt op til meget tværfagligt arbejde, hvilket betyder mere gruppearbejde og mindre klasseundervisning. Denne arbejdsform kræver mere plads, end der er i et almindeligt klasselokale, og samtidig flere og bedre IT-faciliteter. Med henblik på dette stod tilbygningen, som i daglig tale kaldes "studieområdet", færdig i 2005.:

"Studieområdet fungerer som et bibliotek med elevarbejdspladser. Studieområdet danner rammer for gruppearbejde såvel som individuelt arbejde. Her står en lang række computere, nogle til opslag og andre til længere brug som opgaveskrivning eller gruppearbejde. Derudover findes aviser, ordbøger, leksika og diverse andre håndbøger til hjælp i undervisningen".

En anden ting, vi lagde vægt på, var elevdemokratiet. Alle gymnasier i landet overgik i forbindelse med kommunalreformen til selveje ved årsskiftet. Dette betyder blandt andet, at der er blevet indført et taxametersystem, altså at hver elev udløser en sum penge til gymnasiet - vi er blevet til "omvarende pengeposer". Derfor er skoleledelsen meget interesseret i, at eleverne synes, at det er en god skole, og at skolen har et godt omdømme:

"Generelt er forholdet ledelsen og eleverne imellem rigtig godt - man kan sige, at elevrådet på Århus Statsgymnasium indgår som en integreret del af skoleledelsen og bliver taget med på råd, når der skal tages stilling. Eleverne, der sidder som elevrepræsentanter i skolens udvalg, har følelsen af at blive lyttet til og taget med i vigtige beslutninger, ligesom elevrådet ofte bliver spurgt til råds og inddraget i beslutninger (...). Det seneste eksempel på, at elevrådet fungerer som bindeled mellem ledelse og elever er, at skolens bestyrelse ønsker, at elevrådet - og dermed eleverne - skal være med til at reformulere skoleprofilen og skolens målsætning i forbindelse med overgangen til selveje".

Til slut i indstillingen konkluderede vi, at "Skolen har udviklet sig i retning af andre arbejdsformer end den traditionelle klasseundervisning - en fremtidssikring i forhold til gymnasireformen og overgangen til selveje. Miljøet på skolen kan beskrives som frihed

under ansvar, eleverne har et enormt råderum, så længe de lever op til det ansvar, der hører med. Dette betyder, at skolen lige nu giver vide rammer for eleverne og har i den tid, vi har gået her, og altså siden Peder Østergårds rapport, rykket sig utrolig meget".

I slutningen af november kunne man så læse følgende på Dansk Center For Undervisningsmiljøes hjemmeside:

"For anden gang har Undervisningsminister Bertel Haarder uddelt en hæderspris til fire skoler og uddannelsesinstitutioner, som har gennemført et særligt vellykket arbejde med at skabe og opretholde et godt undervisningsmiljø (...) Århus Statsgymnasium modtog undervisningsmiljøprisen for Gymnasiale uddannelsesinstitutioner. Århus Statsgymnasium fik prisen for et efterfølgelsesværdigt undervisningsmiljøarbejde, hvor elevdemokrati er højt prioriteret. Århus Statsgymnasium har vist, hvor meget det

betyder for eleverne at blive reelt inddraget i beslutninger omkring skolens undervisningsmiljø. De konkrete tiltag er eksempelvis et velfungerende studieområde, etablering af lektiecafe og flex-skema, så eleverne undgår mellemtimer og aflysninger”.

Vi havde ugen før fået at vide, at vi havde vundet og skulle holde det hemmeligt, indtil vi havde fået prisen overrakt af selveste Bertel Haarder. Det var ikke en nem opgave. Men det lykkedes, og tidligt mandag morgen tog vi - rektor Keld Larsen, Jens Peter Nebbjerg (3y) og jeg - toget til København. Og i et fint lille lokale hos undervisningsministeriet trykkede vi så Bertel i hånden, blev fotograferet og modtog et diplom: ”Århus Statsgymnasium, vinder af undervisningsmiljøprisen 2006”. Vi havde nu håbet på en rigtig stor tv-check, for med prisen fulgte der en præmie på 25.000 kr. Og så gik turen hjem igen - hjem og snakke med pressen.

Men hvad skal man bruge 25.000 kr. på - så flest mulige elever for gavn af det? Forslagene er mange: Bordtennisborde i kælderen, bøger, en skulptur til grønnegården, computere, et

gyngestativ og en vippe, fri bar på skituren, men pengene er i skrivende stund ikke øremærket endnu.

Slutteligt vil jeg endnu en gang citere fra indstillingen. For det er ikke kun mig, der er glad for min skole - tværtimod: ”Eleverne er generelt meget tilfredse med skolen som helhed, faktisk svarer hele 73 %, at de synes skolen er smuk, og 94 % mener at det er rart at være på skolen”.

Så hvis nogen spurgte mig nu, ville jeg ikke være i tvivl. Jeg skulle på Århus Statsgymnasium. Danmarks bedste gymnasium!

Jette Rathcke Elbæk, 3y

AT og billedkunst

I det tredje forløb i almen studieforberedelse har 1g i januar 07 arbejdet med emnet Ungdomskultur: Identitet og fællesskab. Det var sprogholdene (tysk, fransk og spansk), der sammen med henholdsvis musik, drama, mediefag og billedkunst indgik i samarbejde. Der blev lyttet til musik, arbejdet med tekster og meget andet.

Fransk fortsætterholdet havde billedkunst, og billederne viser nogle af de gruppeprodukter, som er streetartbilleder. Billederne er skabt på baggrund af bl.a. beskæftigelse med film og billedserier om streetartkunstnere og deres værker og en opdagelsestur til Århus city med kamera.

Billederne vidner om stor fantasirigdom, faglig fordybelse, street artens forskellige teknikker og motiver samt inddragelse af det franske, der skulle være med i de mundtlige fremlæggelser og i tekster til gruppens værk. Holdet så også filmen *Hadet* og beskæftigede sig med ungsomsproblematikker og optøjer i Paris.

Billederne er således eksempler på "tilladt" elevproduceret street art på skolens område - og giver liv og kulør til cykel- og bogkælderens, hvor de er udstillet.

Annemarie Kastberg

Studenter 2006

Dimissionstale 2006

Hvis der er én ting, der gang på gang bliver fremhævet over for en student i disse dage, så er det, at vi, endnu en gang, befinder os på den anden side af en modningsproces. Vi er på vej ud i den virkelige, voksne hverdags verden osv.

Den udvikling, vi har gennemgået i gymnasiet, kaster jo så et noget kritisk lys på vores tidligere verdensopfattelse – til tider så kritisk, at man kunne fristes til helt at benægte identifikation med sit tidligere jeg – men nok om det.

I virkeligheden er det vel temmelig voksent at skue tilbage og forsøge at få overblik over sin intellektuelle udvikling – og voksne vil vi vel alle gerne være – derfor har jeg søgt lidt inden for min barndoms litterære horisont og har fundet en lille fortælling, som jeg vil forsøge at udlægge med min nyvundne indsigt. Historien begynder sådan her:

I meget fjerne og gamle tider havde elefanten ingen snabel. Den havde bare sådan en sort-laden, stor kartoffelnæse, på størrelse med en gummistøvle, og den kunne den svinge med og dingle med og dreje, men den kunne ikke gribe noget med den. Men så var der engang en ung elefant – en elefantunge – som var noget så umættelig nysgerrig, og det vil sige, at den ustandselig skulle spørge og spørge om alt muligt. Den boede i Afrika, og den fyldte hele Afrika med sin umættelige nysgerrighed.

Nu har jeg jo som alle dimittender gennemgået 3 års intensiv danskundervisning – så når jeg læser denne tekst i dag, bliver det meget hurtigt klart for mig, at den selvfølgelig slet ikke handler om en elefant eller en kartoffelnæse. Nej – tværtimod, det vi har at gøre med her, er en 16-årig efterskoleflipper uden kritisk sans. De fjerne, gamle tider er folkeskolens

mørke middelalder, og *Afrika* kunne meget vel læses som en poetisk omskrivning af Århus Statsgymnasium.

Nu går det elefanten, eller skulle vi sige eleven, således, at dens mange nysgerrige spørgsmål til verdens indretning, gang på gang fører til smæk fra diverse medlemmer af savannens dyrefamilie. Efterskole-elefanten stammer altså tydeligvis ikke fra et akademikerhjem, men et hjem, hvor videbegærlig interesse anses for hybris og storsnudethed. Historiens følgende handling må altså læses som elefantens ihærdige forsøg på at bryde den sociale arv.

En dag finder den snabelløse elefant nemlig på et nyt spørgsmål: den vil vide, hvad krokodillen spiser til middag. Da den spørger sin udannede arbejderfamilie får den selvfølgelig smæk – men så møder den en rar studievejleder, en art papegøje, der anbefaler den at tage på studietur til den grågrønne, grumsede Limpopoflod.

Så bliver det sådan: efter flittig proviantering i sukkerrør og meloner – selvfølgelig en metafor for den faglige forberedelse – tager efterskole-eleven med den tunge sociale baggrund altså ud på det, der skal blive en skelsættende dannelsesrejse. Vi må huske på, at elefanten – eller eleven – stadig må affinde sig med en afstumpet næse – dvs. totalt ukritisk nysgerrighed – og derfor efterlader den et hav af melonskræller, dvs. lærdom, efter sig på vejen – uden snabel er den jo ude af stand til at samle noget op.

Forhindringerne er da heller ikke overvundet endnu. Da elefant-eleven ankommer til den grågrønne, grumsede Limpopoflod, møder den allerførst en over-velformuleret dansklærer af en tofarvet kvælerslange – sikkert med en ME-GET dyb stemme... - der nok forstår at påpege

den unge elevs naivitet (en situation, jeg kun alt for godt husker fra min egen 16-års-tid). I et anfald af barndomstraumer visualiserer elefanten nu en gentagelse af familiens afstraffelsesmetoder og sætter fejlagtigt slangen i bås med sit ophav.

Men så tager dannelsen fart: og naiv, som eleven er, forstår han ikke at kende dannelsens stof, når han ser det. Derfor kommer han til at spørge selve emnet, krokodillen, om råd. Dette bliver et dyk ned i stoffet, der får hans udvikling til at accelerere.

Pludselig må elefanten, den snabbeløse, eleven osv. sande, at man ikke altid selv kan bevare kontrollen over sit stof. Det kan ske, at man

bliver så opslugt, at det snarere er stoffet, der griber fat i ens nysgerrighed – ikke-snablen, altså, med sine spidse krokodilletænder.

Men selvom dette kan virke som en skræmmende oplevelse lige først, er det netop et sådant gennembrud, der medfører de helt store udviklinger.

Med god hjælp fra den retoriske dansklærerslange, der forsøger at holde elefanten på land, bliver eleven strakt ud til sit fulde potentiale. Som bekendt skal man jo netop heller ikke lade følelserne tage overhånd, når det gælder fagligheden.

Nu *når* vores hovedperson til sidst topmålet af sine evner, og må give slip på sit stof. Men ikke uden mærker. Og det gør så frygteligt

ondt på den stakkels elefant; dens næse er pludselig så lang og anderledes, at det næsten ikke er til at bære. Udmattet af input, som vi var i bussen på vej hjem fra vores studieture, sætter den sig nu til at pleje sin indsigt – faktisk håber den stakkels elefant inderligt, at indsigts-snabelen vil skrumpe ind til gammel størrelse igen. Men endnu engang ved uddanneren bedre: "Så kommer du til at vente længe", siger kvælerslangen, "der er nogle, som selv ikke ved af det, når de har det godt."

Det viser sig da også hurtigt, at snabelen er alt andet end en ulempe. Det kan bruges til adskillige nyttige ting: fange fluer, plukke frugt, tage mudderbad... sådan er jo det almene gymnasium - det er viden, der kan bruges. Således formår elefanten endda på vej hjem at samle sin tabte viden op, i form af melonskrællerne, og da han vender hjem bliver snabelen middel i det helt store opgør med den sociale arv: den er fabelagtig til at give savannedyr smæk med – faktisk er han så overlegen nu, at han burde overveje at søge om optagelse i ÅSGs berømte og berygtede NørdeCrew – tjaa...

På denne måde synliggøres elefant-elevens overordnede udvikling: fra at være et forsigtigt, og uudviklet, om end potentialemættet, objekt, sætter gymnasieeleven sig på fascinerende kort tid igennem som subjekt.

Gymnasiet er på sin vis en lang dannelsesrejse i et sluttet kosmos (med enkelte udbrud af kaos – eller blot nedlæggelse af undervisningen, hmm...), en rejse, som jo nødvendigvis må slutte, hvis den ikke skal blive hverdag. Her strækkes individet – i overlappningen mellem fagligheden og det sociale, og selvom klapperslanger godt kan synes farlige, når man er en lille 1g'er på savannen, så viser det sig nu ofte, at de ved, hvad de taler om – de har jo, i modsætning til os, prøvet hele turen før. Derfor er det også underligt for os som elever

at huske på, at de lærere, som er de eneste, vi kommer til at have, næste år skal stilles over for helt nye klasser, mens *vi* pludselig ikke længere skal op ad fortrappen hver dag.

Der er altså to parallelle bevægelser i gymnasiet – en er afsluttet og en er vedvarende – og trods det, at den første for os slutter i dag, så ved vi, at den vil ligge til grund for mange af de bevægelser, vi senere kommer til at foretage os.

Op nu er der bare tilbage at se, om ikke også vandet i Agnete og Havmanden er temmelig grågrønt og grumset i dag... og koldt.

Tak for tre år og tillykke med huerne!

Elisabeth Skou Pedersen, 3a

Op på cyklen og ud i kanoen - introtur 1g

Alle 1g klasser gennemførte i begyndelsen af skoleåret og som led i introduktionen et AT forløb i et samarbejde mellem samfundsfag og idræt med overskriften "Mig og min klasse". Forløbet bestod af en teoretisk optakt primært i samfundsfag, hvor fokus var gruppedynamik, socialisering, kommunikation og identitetsudvikling. Herefter fulgte selve introturen, som var en strabadserende friluftstur, hvor samarbejdsvevnen blev udfordret.

Konkret var der tale om en 40 km lang cykeltur til Ry efterfulgt af 4 timers kano sejladis til en lejrplads, hvor klasserne enkeltvis organiserede madlavning på trangia og overnatning i telte. Der blev lavet gruppeøvelser på teltpladsen.

Næste dag gik turen tilbage på samme måde. Tålmodigheden kan meget nemt sættes på

prøve på sådan en tur, f.eks. når det viser sig, at den, der har haft til opgave at købe kød til spagetti med kødsovs, har glemt kødet hjemme i fryseren.

Vejret var ikke med alle klasser, og mange kom derfor i nærheden af deres grænser både fysisk og psykisk, men overordnet fungerede turene godt som udfordrende friluftsture med masser af fysisk aktivitet.

Efterfølgende blev oplevelserne på turen diskuteret med udgangspunkt i de indledende teoretiske diskussioner om grupper og gruppedannelse; en diskussion, der førte frem til, at alle klasser lavede deres sæt "Leveregler".

*Introtursudvalget
Dorthe Antonsen*

Hvem fanden er Sofie Lange? Intergymnasialt MGP 2007

I år blev det intergymnasiale Melodi Grand Prix afholdt på Århus Statsgymnasium en kold lørdag i februar. Inden da havde alle Århusgymnasier afholdt indledende runder og fundet to bands at sende til finalen. På Staten vandt bandsene Jørgen Leth and the Coconuts og Gaysix.

Klokken er lidt i seks lørdag eftermiddag, og Århus Statsgymnasium summer af liv. De sidste forberedelser til MGP er i gang. Inde i festsalen er lydprøverne i fuld gang og, Jørgen Leth and the Coconuts finpudser nummeret "Hvis bar' jeg ku' skrue tiden tilbage", mens vinderbandet fra Langkær venter udenfor. Ved de to indgange er en flok elever ved at lægge løbere – en rød ved kælderen og en blå på trappen. Går man ned i kantinen, kan man se et mylder af mennesker, der kravler rundt på borde og stole for at sætte papir på loftslamperne, folk der arrangerer bordene og lægger røde duge på. Faktisk myldrer det med mennesker alle steder, og stemningen er ret hektisk. Vidste man ikke bedre, kunne man tro, at de ikke ville blive færdige til i aften, men der er styr på det, forsikrer de...

Der har været rift om billetterne, og på de fleste gymnasier er der fuldstændig udsolgt, så der bliver fuldt hus i aften.

Ugen efter det lokale MGP møder jeg tre medlemmer af Jørgen Leth and the Coconuts i kantinen. De sidder med en guitar og spiller alt fra Little Wing til Eminem og UfoYepha. "Jamen, du kan da snakke med os. Der sidder sgu da tre fra bandet lige her" var svaret, da jeg bekendtgjorde, at jeg var i gang med at skrive om MGP og var gået i stå efter en halv side. "Jørgen Leth and the Coconuts rooles, kan du bare skrive", siger de og mener, at de to sider

må være øremærket til skamrosning af dem, men når derefter hurtigt frem til, at "det er sgu da det, hun har brugt den halve side på".

Så jeg sætter mig ned sammen med dem, og mens jeg skriver, får jeg en akustisk version af deres vindernummer "Hvis bar' jeg ku' skrue tiden tilbage", som handler om en stakkels dreng, der engang var populær og scorede alle pigerne, men nu bare er en taber og ønsker, at han kunne skrue tiden tilbage. Sangen har bandet skrevet i fællesskab.

Jørgen Leth and the Coconuts om Gaysix: "Hvad vi synes om Gaysix? - Originalt og super sjovt. Det er, hvad vi vil sige om dem. Men hvis de sviner os, så kom lige tilbage, så vil vi godt sige noget andet..."

Klokken er halv ni – dørene lukker om en halv time, og på fortovet på Fenrisvej danner sig to lange køer af unge feststemte gymnasieelever, som vagterne har deres styr med at holde ude. Alle vil ind, inden det første band går på kl. 21. Men ved dørene er der ingen kø, og heller ikke ved garderoben. Men det er der til gengæld ved barerne, som undtagelsesvis sælger fadøl.

Både forhal, festsal og kantine er taget i brug i aften, for at der er plads til de mange mennesker. Og de havde skam styr på det tidligere i dag – det er virkelig gennemført.

Kantinen er forvandlet til en rød lounge, og festsalen er blevet den fedeste koncertsal – stort lysshow, diskokugle og hele molevitten.

Jørgen Leth and the Coconuts spiller som nogle af de første og fyrer den af i mønstrede gamacher og guldjakker.

Gaysix er en af aftenens sidste bands. Deres sang handler (som det måske kan ses af band-

navnet) om, at de ikke er til piger, men mere til noget, jeg ikke kan skrive her. Nummeret er acapella, sunget af en flok drenge i lyserøde poloer og ledsaget af to dansere i lyserød trikot, der, som nummeret skrider frem, smider mere og mere tøj...

Blandt publikum render en flok piger rundt i lyseblå kjoler med "Gaysix" skrevet hen over brystet og på bagdelen. Hver gang husorkesteret går på og spiller aftenens temanummer, kan man høre pigerne prøve at overdøve dem og skrigte ÅSG, hver gang der bliver sunget MGP. Og da Gaysix går på, står cheerleaderne forrest med en stort banner. Der er hård konkurrence mellem de to ÅSG-bands. Men selv med dedikerede fans og fancy kostumer lykkedes det heller ikke i år at vinde.

Vinderen af Årets intergymnasielle MGP blev Risskov Gymnasium med sangen "Vi tager fat i den lange ende", som handler om Sofie Langes numse. Det store spørgsmål den aften og i dagene efter har så været: Hvem fanden er Sofie Lange? Og det er som om, at der ikke rigtig er nogen, der ved det. Alle kender nogen, som ved, hvem hun er, men ingen ved

helt, hvem hun er, eller hvordan hun ser ud. Samme dag, som jeg snakkede med drengene fra Jørgen Leth and the Coconuts, mødte jeg danserne fra Gaysix, men de var ikke så glade for at snakke. Om det skyldes, at de ikke vandt, ved jeg ikke, men det var svært overhovedet at få en kommentar ud af dem.

Gaysix om Jørgen Leth and the Coconuts: "Jørgen Leth, det er lort, men det er nogle søde drenge (...)" "Drengene så sgu godt ud i deres stramme tøj"

Men det er heller ikke alle fra Jørgen Leth and the Coconuts, der er lige gode tabere, og jeg får da lige en spydig kommentar med på vejen om, "at det er fuldstændig til grin, at folk ikke kan finde ud af at stemme på dem, der er bedst". Og det kan der jo være noget om.

Og til spørgsmålet om, hvem Sofie Lange er, kan jeg kun sige, at jeg kender en, som går i klasse med hende, og at hun vist nok har lyst hår og krøller...

Jette Rathcke Elbæk, 3y

Frivillig idræt på ÅSG

Basketball 06-07

Sæsonen i basketball blev den mest succesrige for ÅSG i over et kvart århundrede.

Skolen stillede både med et Dreng A - og et Pige A - hold. Desværre blev der ikke noget stævne for Dreng B -holdet.

Pigeholdet, anført af Anne Sofie Mikkelsen 3z, vandt *bronze-medaljer* ved finalstævnet i Rungsted, en utrolig flot præstation, når det tages i betragtning, at halvdelen af holdet var 1g'ere.

Drengeholdet, anført af Ronny Layer 3y, blev nr. 4 ved samme stævne. En meget flot præstation i en ufatteligt stærk besat turnering. Jeg ser med glæde og forventning frem til en ny sæson, så vel mødt når træningen starter igen til efteråret.

Jens Winther

Skolefodbold

En gang hver uge fra begyndelsen af august og frem til midt i september trænede både piger og drengene - målet var gymnasieturneringen, der fandt sted sidst i september måned.

Pigerne fra Århus Statsgymnasium har ikke i turneringssammenhæng været det hold, man nævnte først; det er over årene ikke lykkedes at vinde mange kampe. Men i forbindelse med gymnasieturneringen 2005 og senest 2006 kan man roligt sige, at det begynder at lysne. I år tabte holdet kun til de senere vindere fra Viby Gymnasium.

Drengene fra Århus Statsgymnasium kan bryste sig af at være et af de store turneringshold; tre gange inden for de sidste ti år er det lykkedes at vinde amtsturneringen. Disse kampe er altid meget spændende og ikke mindst meget tætte, det bliver som regel

altid afgjort med et enkelt mål. Året 2006 var for vores vedkommende desværre ikke nogen undtagelse, holdet tabte i semifinalen til Ris-skov Gymnasium.

Håber at se mange af de gamle og forhåbentlig lige så mange nye deltagere i det nye skoleår.

Lars Raunholt

Volleyball

Også i år har tilslutningen til frivillig volleyball været stor. Hver torsdag eftermiddag fyldes salene af hævninger, baggerslag og smash, når der spilles frivillig volleyball i 5.lektion.

Med start umiddelbart efter efterårsferien fører frivillig volleyball hen mod en afsluttende turnering i Risskov, hvor vi i år deltog med to 3g drengehold og et pigehold.

Den store landsdækkende turnering var i år gået vores næse forbi, men takket være ihærdigt arbejde og gode viljer fra vores nabo-skoler, lykkedes det at få en spændende turnering med hold både fra Silkeborg, Hadsten, Viborg og Århus op at stå. Pigerne mødte god modstand, og trods mangelfuldt indbyrdes kendskab, viste holdet stor holdånd og lykkedes da også med at vinde en enkelt kamp ud af de 4, det blev til. Drengene var til gengæld blandt de stærkeste, og de to hold fra ÅSG var tæt på at skulle mødes i finalen. Nu vandt hold 1 imidlertid finalen uden kamp, da modstanderen fra Silkeborg måtte trække sig pga. tidnød. Vi blev så enige med Ris-skov om at spille en slags "nødfinale", for i det mindste at spille om det. Det skulle vi så aldrig have gjort.

Alt i alt har det været en sjov og begivenhedsrig sæson, og vi glæder os til at se forhåbentlig lige så mange igen i næste skoleår.

Ivan Jensen og Lars Nordam Hansen

2g'ernes julestil - en faglig juletradition på ÅSG

Elev skriver stil. Lærer retter. Elev får stil tilbage - og ny for. Elev skriver ny stil. Lærer retter. Elev får ny stil tilbage - og får atter en ny for... Den lærerige spiral virker faktisk, men det er ikke til at komme udenom, at alt for mange af elevernes skriftlige guldorn kun lever i dette lukkede kredsløb - og til sidst ender i 'arkivskuffen'.

I efteråret 2005 besluttede dansklærerne derfor, at mindst én gang om året skulle elevernes stile ud over scenekanten. Den plan blev drysset med julesne og peberkagekrummer, og en ny tradition på ÅSG var født: 2g'ernes julestil.

Siden da har alle 2g'ere afrundet kalenderåret med en julestil. Formen og vinklen er fri - essay, tale, rap, power point, eventyr. Kun fantasien sætter grænser. Dansklærerne i hver klasse udvælger to bidrag, som går videre til en uvildig jury. Denne voterer med en nisses flid og udvælger en første- og en andenplads, samt Juryens Særpris til en stil med særlig originalitet. Vinderne kåres og præmieres ved den store juleafslutning i festsalen, hvor vinderen af førstepladsen desuden oplæser sin julestil.

På ÅSG foreskriver traditionen altså nu, at vi går på juleferie med en elevs vise, beske eller opløftende ord om julen i vores øregange. Så er det jul.

På vegne af dansklærerne
Dorte Schmidt Granild

Vinderjulestilen ÅSG 2006

"Sne" af Inger Grubbe, 2d
- inspireret af H.C. Andersens eventyr om den lille pige med svovlstikkerne.

Der var ikke et øje at se, da hun gik langs havnen. De store tankere lå og sov under et tæppe af stjerner, og på en blå container sad tre måger og skreg. Hun bukkede sig ned og samlede en sten op fra jorden og kastede den efter mågerne. Men hun ramte ikke. Pigen hed Solveig, var 24 og narkoman. Når hun ikke havde kunder, gjorde småtjenester for folk for at skaffe nogle grunker eller på anden vis prøvede at skrabe sammen til det næste fix, så besøgte hun sin mormor i hendes kolonihavehus ved Frydenlund. Hendes mormor var den eneste, hun havde. Mormoren plejede at æ hende over håret, lægge hovedet på skrå og sige "Min lille Solveig...", mens hun rørte i kaffen. Men hun døde sidste tirsdag. Naboen havde fundet hende død med bukserne nede om anklerner og toiletpapir i hånden.

Men her gik hun, Solveig, kørte fingrene et par gange igennem det blegede hår og tørrede med ærmet ellevetallet under næsen væk, mens hun kiggede ind af vinduerne til rige folk med store lejligheder og store juletræer. Et sted stoppede hun op, hvor vinduet stod på klem, og den søde duft af rødkål og flæsketeg bølgede ud i natten. Hun tog et ordentlig hiv og kunne næsten smage den sprøde svær, men skyndte sig væk da en smuk dame i rød kjole kom ind i stuen. Fortovet var glat, og havde hun ikke grebet fat i gadelygten, var hun faldet på røven.

Hele Århus var dækket af fede bunker af sne, og man sagde i radioen, at det ikke havde sneet så meget siden 92 for fem år siden. Rystende

af kulde satte hun tempoet op og drejede op mod Mejlgade. Her blev hun mødt af neon og lyden af julesange fra lejlighederne over hende. Nogle af dem kunne hun huske, at de havde sunget i skolen.

Hendes hænder rystede nu så meget, at hun havde svært ved at holde på smøgen. Om det var kulde eller abstinenser, var svært at sige. I venstre hånd klemte hun en lille pose med hvidt pulver. Hun havde bundet et lilla hårelastik om, en lille julegave syntes hun det lignede. Hun løb det sidste stykke vej hen til porten til nummer tolv, her var hun begyndt at sidde, fordi der var en måtte foran døren til opgangen, og sad hun på den, var det ikke så koldt for balderne. Hun kastede et hurtigt blik ned over den tomme gade, inden hun drejede ind i porten. Hun tissede bag en Opel og krøb sammen foran døren, trak benene ind under jakken og bankede med en knytnæve på fødderne, der var så godt som følelseløse. Der var hul i snuden på den højre gummisko, men hun havde husket at tage strømpen med hul i tåen på den venstre fod.

Op af tasken tog hun et lille spejl, hvorpå hun hældte posens indhold ud i en lille bunke. Med et brugt klippekort lavede hun tre hvide baner. En for faderen, sønnen og Helligånden. "Fanden tage julen", hviskede hun og tog den første bane. Det sortnede for hendes øjne, og et indeklemt skrig susede nede fra fødderne, op i maven, hvor det snurrede som en karrusel, og videre op til hovedet, hvor det i form af røg i flere farver blæste ud af hendes ører. Hun kravlede ud af porten, hele gaden var smurt ind i hvid glasur og små nisser dansede i tagrenderne og sprang fra lyskæde til lyskæde. Nogle af dem fik vinger og fløj i retning af domkirken. En anden trak bukserne ned og plantede to balder på ruden ind til Ris Ras. Solveig blottede sine skæve tænder i et stort grin. Stjernerne blinkede og en af dem gjorde en lang hale af ild hen over himlen. "Nu dør

der én" råbte en af nisserne, "Når en stjerne falder, går der en sjæl op til Gud".

Den næste bane eksploderede som fyrværkeri i hendes mave. Hun løb ud til nisserne og dansede så det susede for hendes øre. Hun skreg en smule og løftede en af de små op på skuldrene.

Fra himlen dryppede regn af sølv og hun vrikkede med røven mens hun lappede dråberne i sig.

Tredje bane var ubeskrivelig. Nissen på hendes skuldre hviskede hende ind i øret, at hun bare skulle skrigte det ud. Hun sparkede hårdt til en skraldespand og skreg så højt hun kunne. Pludselig stod hendes mormor foran hende. "Min lille Solveig" hviskede hun, "Du skal med mig". Hun løftede nissen ned og lod ham løbe. Snøftede lidt og tørrede næsen i ærmet. Mormoren tog hendes hånd, de fik begge vinger og fløj op i himlen.

Næste dag, da solen stod op som en fed æggeblomme over Århus, fandt man en lille pige siddende i porten med røde kinder og et smil om munden – frosset ihjel. Stakkels pige sagde man, men ingen vidste besked om alt det smukke hun havde set, at hun badet i sølv og med sin mormor i hånden var fløjet det nye år i møde.

SKOLEFEST

2007

Tolerancemindet

– skolefesten set fra 1g

Lidt a la de amerikanske skolers såkaldte "proms" – det er vel det, man kan sammenligne skolefesten med. For nogle grønne 1 g'ere er les lanciers selve symbolet på meget af dét at gå i gymnasiet. For andre er det måske bare en almindelig fest. Men det kommer vel også an på, om man i virkeligheden holder af traditioner. Mahler kritiserede engang, at vi i Danmark lige så stille går bort fra de gamle, såkaldte "overgangsritualer" såsom manddomsprøver og modenhedstests. Han mente, at det var sundt og godt at markere en ny begyndelse – et skridt mod endnu en livsfase. Og det er nok sådan, jeg oplever skolefesten, fordi det er en tradition, som egentlig ikke har nogen sammenhæng med nutiden. Det er ikke normalt at danse fine pardanse til festerne længere, men jeg elsker, at der stadig er mulighed for at dyrke den ældre "højtidelighed", som vel i høj grad symboliserer det, at det nu er tid for de unge til at stå på egne ben og vælge fuldstændig frit.

Vi mødtes til spisetid i hver vores klasse, hvor vi hyggede os gevaldigt med diverse lege såsom gæt og grimasser. Senere blandede eleverne sig på gangene, hvor man egentlig bare ventede på, at dansen skulle begynde. Indimellem fik man et glimt af kjolerne og jakkesættene – den dag var nok den mest ideelle til at prøve at klæde sig i det stiveste puds, og der var simpelthen også noget helt fantastisk tøj. Folk var bogstavelig talt forvandlet. Folk stimlede sammen rundt omkring i forhallen og festsalen, og så begyndte musikken, som var meget mere ceremoniel, end jeg havde regnet med, og alle danserne gik ind, hvorefter de i firkanter og i par dansede den mest renæssance-lignende debutantdans – og det var meget imponerende, og jeg som egentlig syntes det hele var lidt fjollet i starten.

Den store forskel, der gør, at jeg synes, skolefesten bare er sjov og festlig i modsætning til de amerikanske afslutningsballer, er vel hele mentaliteten omkring den. Her vælger vi ingen konge og dronning, hvor man i bund og grund gør nogle til tabere, fordi de enten ikke har nok venner, er specielle eller mangler visse evner. Vi lader alle gå med – det vil sige, at det ikke ligesom i U.S.A. er drengene, som bestemmer, hvilke piger der skal have lov til at komme med. I det hele taget er vi mindre konkurrenceprægede, når det kommer til lige dét punkt, og det er ufatteligt godt, for her kunne man virkelig komme galt af sted og lade nogen fuldstændig i stikken. Skolefesten fortsætter også efter dansen, og her er alle jo bare de samme igen – ikke al for meget alvor.

For at vende tilbage til traditioner, så var min oplevelse netop god – der var en afslappet indstilling til denne fest. Det er en hyggelig stund med sine klassekammerater, og som 1. g'er kan man jo bare se, hvad der venter en. Og det er da lidt rørende – uden at blive alt for sentimental.

Thea Stevnhøj, 1b

Dansen midt i mellem

– skolefesten set fra 2g

Da vi ankom til skolen, syntes alt umiddelbart normalt. Trappen op til skolen var den samme, men de sædvanlige rygere var nu skiftet ud med forældre, søskende og 3.g'ere i fine kjoler og jakkesæt. Vi andre ankom med fyldte indkøbsposer, indeholdende alt fra vaffeljern til flæskesteg, klar til for anden gang at se de heldige 3.g'ere flyve fra reden. Vi stod hverken som måbende nybegyndere eller aftenens stjerner, men var netop et sted midt imellem.

Skolen summede af liv, og vejen ned til vores tildelte lokale syntes at være evig. Overalt stod poserende og storsmilende 3.g'ere foran bedstefars gamle kamera. Omgivet af 1.g'ere med længselsfulde blikke mod den cirkel af berømmelse, som omgav 3.g'erne på denne særlige aften. Dette var Hollywood, og vi var b-skuespillerne, som ingen lagde mærke til. Det gjorde dog ingenting, for inderst inde vidste vi, at vi var nærmere denne berømmelse end nogensinde før.

Med lærere til bords og plastikkrus med vin skulle vi nu sammen sætte dette pragtmåltid til livs, som vi i fællesskab havde skabt. Igen var skolen som forvandlet. Vi sad i et klaselokale, hvor katederet var gjort til buffet, mens læreren var forvist til en plads i blandt os. Igenem de højtalere, som normalt kun bruges i skolemæssige sammenhænge, bragede nu funky dansemusik.

De nymoderne toner blev dog snart skiftet ud med klassiske strygere, som skulle lægge grund til den famøse lancier. Hvor de andre tilskuere blot lod sig rive med af den traditionelle dans, stod vi 2g'ere og iagttog grundigt de præcise trin til næste års brug. Efter dansen tog de yngre generationer for alvor over, og vi

befandt os nu i vort rette element. Vi forlod traditionernes Mekka og kunne nu igen danse os i centrum som de 2g'ere, vi nu engang er.

Mandagen efter er vi igen tilbage i den daglige trummerum. Rygerne er på plads, lektierne hober sig op, og den eventyrlige stemning er så småt ved at forsvinde. Det er kun den sidste pynt, der henleder tankerne til skolefesten. Denne årlige lejlighed, hvor de stolte forældre mødes, prinsessedrømmene fuldendes, og hvor vi 2g'ere kan længes efter næste år. Denne tradition skal bibeholdes. Ikke mindst så vi også kan glæde os til, at det bliver vores tur til at glimte på ÅSG's røde løber.

*Sebastian Kromann og
Anna Andreassen, 2w*

Maskebal og fællesskab

- skolefesten set fra 3g

For to år siden stod jeg i festsalen og forsøgte at finde hoved og hale i det store virvar af flødeskumskage-forklædte piger og finpudsede, ensudsede drenge, der svansede ind og ud imellem hinanden, mens vi klappede og hujede. Et år senere fandt jeg lidt mere system i uordnen. Det var jo et sindrigt system af chassé-trin udført af 3g'ere klædt i deres stiveste puds. Men der skulle gå endnu et stykke tid, før en egentlig betydning af den traditionsrige Lanciers og den dertil arrangerede fest fandt sin vej ind i min bevidsthed.

Jeg forstod ikke helt fidusen i at aftale Lanciers-partnerskab allerede omkring jul - i 1.g. Jeg rynkede vist også lidt på panden, når jeg overhørte en 3g'er, der lige havde været så heldig at finde en kjole til kun 2200,-. Hvad gik det ud på, og hvorfor i alverden skulle man gøre så meget ud af lige netop denne fest?

Jeg havde ikke i sinde at lade tanker og bekymringer om festen tage overhånd. Jeg svor troskab til genbrugsbutikkene, lagde et meget beskedent kjolebudget og rystede lidt på hovedet når jeg syntes de andres forberedelser gik for vidt. Men jeg begyndte alligevel langsomt at glæde mig mere og mere, for selv jeg blev vist efterhånden grebet en smule af drømmen om Askepot-forvandling. I hvert fald endte jeg, som alle de andre piger, med at klæde mig ud som flødeskumskage. Eller prinsesse – det er, som man tager det.

Der var lagt op til en stor aften. Selve festen består af en række gamle traditioner - revy, lanciers, klassespisning osv. Samtidig er skolefesten for 3g'erne et symbol på gymnasiets afslutning. Dette giver for nogen anledning til et lille strejf af nostalgi, som tilføjer aftenen en højtidelig stemning.

Festen startede dog mindre alvorligt med den famøse revy, der var blevet til i et godt, til tider lidt kaotisk, samarbejde mellem en

gruppe elever fra 3g. Det var fedt for os, der var med i revyen, at opføre den for et publikum bestående af folk, der enten var indforståede og var med på (i hvert fald en del af) de af og til temmelig sorte jokes, eller også kom udefra med reaktioner som: "Hvis I virkelig har sådan nogle lærere på ÅSG, må det være et sjovt sted at gå i skole...". Og nå ja, så ramte nostalgien os lidt igen, fordi vi med stadig hastigere skridt nærmer os enden på det hele og ved denne lejlighed kunne få lov at se tilbage på de sidste knap tre år af vores skolegang med andre, lidt skævere og mere muntre briller end til daglig.

Revy-folket måtte løbe stærkt for at nå fra forestillingen ud i en fælles lyn-omklædning og tilbage til klassen – nu forvandlet fra diverse lærertyper og elevkarikaturer til de entusiastiske og elegante Lanciers-debutanter, der et par timer senere befandt sig på dansegulvet. Omgivet af applauderende 1.- og 2g'ere og blitzende kameraer med forældre bag, kunne man, når ellers stilethælen ikke vaklede alt for

meget, kjolen sad hvor den skulle og partneren også dansede det korrekte trin, næsten tillade sig at føle sig som en anden filmstjerne fra en af de der romantiske 1800-tals-film med store balsale, lysekroner og flagrende kjoler. Eller i hvert fald som en anden og mere særlig person end den, der normalt går til sold om fredagen, drikker øl, danser og sveder i kantinen.

Jeg fandt ikke lige min kjole i en genbrugsbutik, jeg fandt derimod min Lancierspartner i rasende god tid. Jeg fandt også ud af, at det faktisk var rigtig sjovt at gøre en masse ud af netop denne fest, og på selve aftenen fandt jeg

strygerkvartetten i festsalen mere attraktiv end "Sophie Shag" i kantinen. Op til festen hørte jeg min veninde sige: "Hov, vi har lige brugt hele busturen på at snakke om Lanciers..." Men hvorfor pludselig denne store entusiasme omkring en fest jeg til at starte med tænkte var lige lovlig opreklameret?

Skolefesten var en stemningsfuld og intens aften, en god fest, men det var også en leg. Vi var til maskebal, vi legede alle sammen, at vi var midtpunkt, og vi havde et fællesskab 3g'erne imellem, som intensiveredes gennem denne leg. Vi legede, at vi var gode til at danse vals og tango, at vi kunne finde ud af at gå med tårnhøje hæle, og at vi lignede prinsesser frem for flødeskumskager. Vi vidste præcis, hvordan legen skulle fungere, fordi det er en gammel tradition, en skabelon vi kender fra de tidligere år. Og denne tradition har altså en stærk indvirkning på os, den får alle til at lege med, og derfor bliver skolefesten til den gode aften, den er.

Liva Molin, 3c

Årets (skæve) gang

2w i Berlin

Toget rumler af sted, vi skal skifte fire gange for at komme hjem, en otte timers lang hjemrejse. Alle ser meget flade ud, og det er klart, at der i alle hoveder både befinder sig tømmermænd og en masse indtryk, der skal fordøjes. Men selvom otte timer lyder af meget, er der her en god mulighed for at tænke alt det igennem, der er sket i den sidste måneds tid:

I år var det endelig 2w's tur til at tage på studietur. Vi havde for længe siden valgt at rejse til Berlin med dansk og mediefag, men pludselig var turen kun nogle uger væk, og spændingen steg.

Op til turen havde vi et AT-forløb (Almenstudieforberedelse, dvs. hvor to fag arbejder sammen i ca. 3 uger med fælles fokuspunkt) mellem dansk og mediefag med overskriften "Storby – i udtryk og indtryk". Forløbet hand-

lede om forskellige måder at se og beskrive storbyen på gennem kunst, litteratur og film med fokus på ekspressionisme og impressionisme. I forløbet fik vi også et par lektioner til at forberede oplæg og kigge på vores Stadt-Rallye-projekter, som vi senere skulle bruge på selve turen. Det var rart, fordi vi på den måde selv blev mere engagerede i turen. Da en stor procentdel forældre skulle betale for turen, og en meget mindre del sikkert vidste, hvad det hele gik ud på, blev der også afholdt en forældreaften, hvor hele klassen og forældrene var samlet til informationsmøde på skolen.

En STUDIETur handler, som ordet i sig selv antyder, ikke kun om druk, men også om noget rent fagligt. Det gav sig for vores vedkommende udtryk i museer, vigtige monumenter, lange gåture mm. Men før det kommer til at lyde alt for kedeligt, så var museerne interessante, monumenterne flotte, og gåturene gav godt nok ømme fødder, men også en anledning til at opleve byen som en indfødt fra Berlin ser

den og ikke som en turist i en turistbus. Ofte fortalte vores lærere om de steder, vi så, og her gav det pote, at vi havde lærere med, der virkelig vidste noget om byen. På den måde slap vi for tyske guider, og samtidig fik vi historien bag selv de mindste monumenter, som man sikkert selv bare var gået lige forbi. De oplæg, vi havde forberedt hjemmefra to og to, gav en god variation, så det ikke hele tiden var lærerne, der talte. Derudover fik vi lov at holde oplæggene lige ved siden af de monumenter, vi talte om, hvilket dog gjorde, at flere af os skulle kæmpe mod larmen af helikoptere, skateboards eller mange andre mennesker.

En anden del af turen, hvor vi også skulle vise, at vi selv kunne bruge hovedet, var på de såkaldte Stadt-Rallyes. De gik ud på, at man en hel dag skulle gå rundt for sig selv i små grupper med et papir med vejledning og rutebeskrivelse og derudfra opleve, beskrive og forstå en bydel, især set ud fra et historisk perspektiv. Det var en rigtig fed oplevelse. Man fik lov til at klare sig på helt egen hånd og til selv at undersøge steder ud

fra mere eller mindre konkrete spørgsmål. Selvom vi i dette indlæg har valgt ikke at fokusere på Berlin som by, men derimod studietur generelt, skal det dog også lige siges, at Berlin er en fantastisk spændende by, som vi klart vil anbefale alle at tage til! Vi havde da også selv lidt fritid til bare at nyde byen på egen hånd og shoppe igennem.

Godt nok fylder det faglige meget på en studietur, men det er dog alligevel det sociale, der fylder mest. Man er af sted med en masse mennesker, man efter 1½ år efterhånden kender ret godt – nogle mere end andre selvfølgelig – men det er alligevel noget andet at gå op og ned af disse mennesker fra morgen til aften i en hel uge. Det betyder i høj grad, at man får snakket mere med nogle, man normalt ikke får snakket så meget med, og samtidig lærer man helt nye sider af klassekammeraterne at kende. Vores hotel lå meget centralt og havde en god bar, som vi alle kunne mødes på om aftenen, og samtidig var al transport på forhånd betalt og dermed gratis dernede,

undtagen taxier, som til gengæld var meget billige. Dette skabte et godt udgangspunkt for at være fleksible, men samtidig for at kunne mødes og følges som klasse. Baren var i hvert fald et godt samlingspunkt. Vi boede på store værelser på hotellet, hvilket også gav anledning til, at vi blev rystet godt sammen.

En af aftenene var der arrangeret fællesspisning for igen at få samlet klassen og også lærerne, hvilket i høj grad kan anbefales!

Sammenfattende kan det siges, at der er rigtig meget godt at sige om turen, men der kan dog også nævnes noget dårligt. F.eks. at turen kun varede syv dage. Der er meget at opleve i en storby, men før man får set sig om, er tiden gået, og der er alt for meget, man endnu ikke har nået at gøre. Og det på trods af at man hver dag har gået mange kilometer med ondt i fødderne, og at ens nattesøvn generelt blev halveret.

Ellers kan vi ikke komme i tanker om noget negativt, hvilket vel i sig selv siger noget om, hvor god en tur vi har haft. Det, som i høj grad er fedt ved en studietur, er, at man får set steder, man normalt ikke får set. Og man får egentlig ikke kun set dem – man forstår dem også bedre, idet man har en baggrundsviden om dem. Samtidig er en studietur godt som et break midt i en ellers hård 2g, og vi tror, at det er meget vigtigt at ryste en klasse mere sammen og skabe en stærk fællesskabsfølelse.

Tilbage i toget, der stadig rumler af sted mod næste skift mod Århus. Folk ser stadig trætte ud, og den sidste energi holdes i live med kortspil, terninger, cola og chokolade. Selvom trætheden, de mange indtryk og tømmermændene fylder meget, er det helt sikkert, at det, der fylder mest, er tanken om, hvor hyggelig og vild vores studietur har været.

Amalie Dam-Hansen og Signe Lichtenstein Jensen, 2w

Studietur – 2.z

Mandag – Welcome to Greece

Efter en lang rejse, med afgang fra Århus kl. 01.30 natten til mandag, ankom vi udmattede til vores hotel midt i Athen. Eftermiddagen lå herefter til fri disposition! Mens nogle gjorde sig gode venner med sengen, valgte andre at tage på sightseeing på egen hånd (dette viste sig dog at være en rimelig dårlig idé, eftersom nogle endte med at bruge flere timer på at finde hjem igen, inklusiv undertegnede... hmm).

Om aftenen var der fællesspisning på en af de lokale græske restauranter.

Tirsdag – Et indblik i græsk kultur

Efter overstået karbad og morgenbuffet var vi klar til Akropolis! Først gik turen dog på museum, hvor vi skulle høre om den græske bronzealder. Her blev vi guidet af en ung fyr, som gav os information om alt lige fra græsk kultur til drinks og stoffer... Yderst inspirerende!

Efter en times frihed med mad og shopping tog vi på Akropolis, hvor vi i grupper løste opgaver.

Trods de våde vejrudsigter, som vi hjemmefra havde forberedt os på, havde vi høj sol med skønne temperaturer!

Onsdag – Tre på stribe

Efter en forsinket bustur med enkelte som fik det dårligt (host host, tømmermænd!), nåede vi endelig til Delfi. Delfi er en by højt oppe i bjergene, nord for Athen, hvor Oraklet i sin tid hang ud og sniffede gasser med sine ypperstepræster (jf. naturfænomener ☺). Det meste af tiden gik med at vandre bjerget og området tyndt, hvor vi i grupper havde til op-

gave at tage billeder af udvalgte monomenter (eller det der var tilbage af dem...), som skulle bruges til en mindre opgave efter hjemkomst til Danmark.

På vej hjem var vi midt på en motortrafikvej nødt til at foretage et nødstop! Og nej, det var ikke bussen der var ved at eksplodere, men derimod tre personers blærer! Dette resulterede i, at de tre på stribe måtte sidde med blottet ende i vejkanthen til fri skue for alverdens forbi-kørende.

Aftenen lå til fri disposition.

Torsdag – The Zea Harbour Project

Piræus er en meget gammel havn, hvor krigsskibe i sin tid lå. Inden rundvisningen på selve havnen, hørte vi et foredrag af en af forskerne fra projektet ang. udgravningen af havnen; det såkaldte Zea Harbour Project. Eftersom

dykning er en vigtig del af arbejdet i havnen, skulle dykkerudstyret vises frem. Dette blev på bedste vis demonstreret på Sanne, som klarede det i stiv arm! – (eftersom ingen af drengene meldte sig...)

Hen på eftermiddagen tog vi på Agora, som er et område med diverse monument-rester fra oldtiden, der ligger på vej op til Akropolis. Her samledes vi igen i grupper og løste opgaver. Resultaterne herfra skulle efter hjemkomsten bruges til PowerPoint-fremvisning for resten af klassen.

Efter en hyggelig fællesspisning tog størstedelen videre i byen og udforskede det græske natteliv. Her blev der danset og sunget; og dette endda til dansk musik.

Fredag – Hjem til Århus...

Efter få timers søvn skulle kufferterne pakkes.

Nogle pakkede omhyggeligt deres små græske figurer ind i tøj, mens andre prioriterede sprutten højere og pakkede den ind i den bløde uldtrøje i stedet. Da vi ankom til Athens lufthavn, velvidende om at vores fly var aflyst grundet massive snemængder i Danmark, spredte panikken sig. Vi skulle finde en anden måde at komme hjem på. De græske tolderes bedste forslag var at dele os i syv grupper og derefter sprede os ud over hele Europa, hvor vi så kunne mellemlande i diverse hovedstæder. Genialt? Nej! Det hele endte med, at klassen i stedet blev delt i to grupper, hvor den ene skulle til Amsterdam med det samme, og den anden skulle til Budapest.

I al hast blev gruppe 1 tjekket ind på flyet til Amsterdam, som egentlig allerede var klar til at lette. I mellemtiden blev gruppe 2 informeret om deres afgang – de skulle hurtigst muligt slutte sig til gruppe 1!

Det var totalt hektisk! Vi måtte tage benene på

nakken, og bare skynde os alt hvad vi kunne. Gaten var allerede lukket, hvilket vi godt vidste, men vi skulle nå det! Tanken om, at et helt fly kun ventede på os, var stressende.

Håbefulde ankom vi til Amsterdam, hvor det dog med tiden blev klart, at vi skulle tilbringe det meste af eftermiddagen og hele aftenen her. Flyet blev nemlig time efter time udsat... Tiden gik bl.a. med 'gæt og grimasser', foldbold, tegning og læsning. Endvidere var der nogle, der morede sig med at lege på møblerne og gå mod strømmen på rullebåndende. Yderst kreativt! ☺

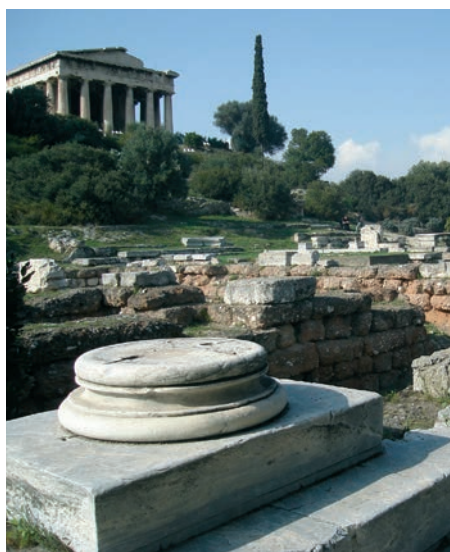
Da vi landede i Kastrup Lufthavn, fik vi os et temperaturchok. Selvom vi på bedste vis havde prøvet at forberede os på de kolde temperaturer og iført os tykke trøjer og vanter, synes det ikke at hjælpe spor! Bedre blev det ikke, da vi fandt ud, at vores eneste mulighed for at sove var på Kastrups stengulv! Uhh, en kold affære...

Først kl. 5 om morgenen gik det første tog til Århus. Turen hjem var ikke den mest vilde, eftersom alle lå og sov (for første gang i flere dage... hmm). Efter diverse knus og kys tog vi hver især forfrosne og med radbrækkede rygge hjem og nød tanken om en kommende fri mandag, som vores rare rektor så venligt havde givet os.

Og til 2z: Tak for en super fed studietur med mange gode minder!

Bettina Sokol, Maria Tuborg Johannsen og Sanne Lundbæck Mortensen, 2z

Alle kender det; man har en skriftlig opgave for, men man kan bare ikke komme i gang med

Lektiecafe

den. Man finder på alle mulige oversprings-handlinger og udskyder den til den sidste aften, hvilket den sjældent bliver bedre af. Det kan der være mange grunde til, at man gør. Man kan mangle inspiration, man kan være i tvivl om, hvad der egentlig forventes af opgaven, eller man kan simpelthen have svært ved at løse den.

På ÅSG har vi lektiecafé en gang om ugen, hvor man kan få inspiration og hjælp til skriftlige opgaver og andre lektier.

Hver onsdag mellem 15 og 16 er der i studieområdet fire lærere fra henholdsvis de naturvidenskabelige og de humanistiske fag-grupper, som stiller sig til rådighed med hjælp

til f.eks. matematikopgaver, danske stile og tyske oversættelser.

At bruge lektiecaféen kan være en god anledning til at komme i gang med opgaverne i tide, det kan være alle tiders mulighed for at få lidt enkeltundervisning (det er noget, der rykker), og så kan det være rigtig hyggeligt at sidde nogle stykker sammen og lave lektierne i stedet for at skulle tumle med dem alene. Der vil ved opslag hver uge være angivet hvilke fag og lærere, der er til stede disse eftermiddage.

Brug dem !

*Dorthe Antonsen
studievejleder*

Bygninger, kunst og ydre arealer 2006-07 - de store rokader

I dette forår har Århus Statsgymnasium bl.a. haft besøg af et hold italienere fra Albisola. De var på keramikrundtur i Europa og måtte derfor naturligvis også forbi vores skole for at se og for enkelte deltagere gense Asger Jorns store relief i skolens vandrehal. En af deltagerne - Luigi - havde som ung mand været med til sammen med Jorn at lave relieffet, men han havde aldrig set det samlet og rejst på dets bestemmelsessted. Med tårer i øjnene viste den gamle herre enkelthederne i relieffet, Lambretta sporene, den store "rokke" osv. Helt overstrømmende blev selskabet, da de fandt deres bys navn - Albisola - indtegnet i den brændte ler. Navnet kan findes nederst i det yderste højre felt - det felt, som (ved en fejltagelse eller bevidst eller fordi det første parti var blevet væk) blev lavet to gange. Og hvor Jorn så solgte det andet parti til kunstmæce- nen Mads Eg Damgaard fra Herning, hvor det kan ses i den tidligere Angli fabrik.

Kunsten på Århus Statsgymnasium - en kunst, som er helt exceptionel for et dansk gymnasiebyggeri - kan vi takke fremsynede arkitekter og embedsmænd for, som tilbage i 1958 besluttede at det smukke byggeri skulle udsmykkes af Jorn. Det drejer sig om "Det store relief" i skolens forhal - indviet i 1959 og af kolossale dimensioner: 3 x 27 m. ; der er anvendt 12-16 tons ler til værket. En eksplosion af farver. Et mindre relief er placeret under hovedtrappen (placeringen er valgt efter Jorns egen idé, fordi det kan ses gennem glasdørene fra elevkantin, eller måske har Jorn sagt: "Der skal også være noget kunst imellem lokummerne"). Jorn er også ansvarlig for de sort-grønne fliser imod vest i forhallen og den kraftige sorte farve på endevæggene samt de spraglede fliser i starten af skolens sydgang - og endelig har Jorn sammen med

franske Pierre Wemaëre stået for den store gobelin "Den lange rejse" i skolens festsal. Den nuværende gobelin er en genvævning fra år 2000 efter de oprindelige tegninger og under Wemaëres kyndige ledelse. Den første vævning fra 1961 var meget medtaget af dagslyset og måtte tildækkes, hvis den skulle bevares.

Der knytter sig således et væld af historier til denne kunst. Og flere historier kommer til. Da Mærsk McKinney Møller for et par år siden var på rundtur i Danmark for at gøre forstudier til udsmykningen af Operahuset i København, måtte naturligvis også han forbi Det store relief. Halvt i spøg (måske) spurgte han rektor Keld Larsen, om han ikke bare kunne købe Jorns relief. Svaret blev dog et høfligt afslag.

Nu er relieffet fredet sammen med resten af bygningen (eller omvendt), og så kan de to dele aldrig adskilles. I begrundelsen for fredningen (juli 2005) skriver Kulturarvsstyrelsen bl.a.,

"at Århus Statsgymnasium har de særligt fremragende arkitektoniske værdier, der kan begrunde en fredning af en bygning, der er under 50 år gammel (...) Anlæggets enkelte bygninger er placeret i et åbent terræn med en storslået udsigt imod syd. Statsgymnasiet er strengt og enkelt komponeret såvel i planløsningen med en række rum omkring to grønnegårde, som i arkitektonisk udformning, hvilket gør oplevelsen af bygningen klar og overskuelig (...) Komplexets hovedrum er forhallen og festsalen, hvis helt særlige kvaliteter findes i rummenes integrerede udsmykning (...)

"Jorn og juvelen", som en tidligere elev (Freddy Avnby) har beskrevet det. Og det er bygningen, der er juvelen.

Den store rokade

At bygningen er fredet, gør naturligvis at det er en ekstra stor udfordring at forsøge at forbedre indretningen. Og det kræver fred-

ningsmyndighedernes billigelse. I skoleåret 2006-07 har vi dog - med held i begge henseender - gjort forsøget.

Skolens normalklasseværelser er bygget til 24 elever i klasserne (48 m²). For at klare behovene for varierede arbejdsformer, byggede skolen i 2004-05 et samlet studieområde (ca. 200 m²) - medtaget i fredningen før det var færdigt - hvor eleverne kan søge hen i gruppe- og projektarbejder. Dette studieområde blev bygget imod øst i en overdækning, som forbandt de to fløje af skolen. Byggeriet betød samtidig et kraftigt æstetisk løft af denne ende af skolen.

Nyt klasseværelse

I 2006 var turen så kommet til den vestlige fløj. Skolen er normeret til 24 klasser, men i skoleåret 2006-07 har vi haft 26. For at afhjælpe lokaleproblemerne, der er forbundet hermed, har vi genskabt et tidligere klasseværelse på skolens sydgang (nr. 3), som i en næsten 30 årig periode har været indrettet til skolens kontor. Samtidig er skolens administrative personale blevet opnormeret ved overgangen til selveje og overtagelsen af tidligere amtslige opgaver, som nu skal løses af skolen selv. Hertil er ansat to nye medarbejdere.

Ny administration

I stedet for det tidligere kontor på den anden side af hovedtrappen samledes skolens administration nu i den vestlige fløj. Lærerværelset, der bestod af tre dele, blev samlet og skubbet imod nord, og på den ledige plads indrette-

des tre kontorer (mod tidligere kun to) til de tre uddannelsesledere og et åbent kontor til fire sekretærer og endelig et større kontor til skolens nyansatte administrationschef.

Endelig indrettedes et teknikrum til kopimaskiner, printere og pengeskab. Alle rummene er forbundet af en indvendig gang – som af muntre tunger er døbt "direktionsgangen". Alle lokalerne er nyindrettede og nymøblerede samt (og ikke mindst) nymalede af den dygtige malermester Snare, som har været en fast bestanddel af vores dagligdag i efteråret. Efter at først nedbrydningsmandskabet, murere, tømrere, elektrikere osv. havde gjort deres del.

Nyt lærerværelse

Et ekstra klasseværelse og en samling (og udvidelse) af administrationen er et stort fremskridt. Men bygningsplanen for skolen er stram, og der er ikke mange ledige cm^2 , så prisen har været et lidt mindre lærerværelse. Kontoret for de it-ansvarlige er blevet flyttet til den anden ende af bygningen (nr. 21), hvor vi måtte "låne" et

mødelokale. Endelig er et depot for faget musik blevet forlagt til kælderregionen (K36).

Det nye, samlede lærerværelse er nyindrettet og nymøbleret. Nyt gulv og nyt loft. Og nye møbler. Samtidig har skolens garderobesrum, der samtidig tjener som indgang til administrationen, fået et æstetisk løft – med ny møblering. Og malermester Snare.

Den lille rocade

Nyindrettet kælderrum under idræt

Det tidligere teknikrum under idræt, som rummede skolens oprindelige centralvarmesystem, er blevet renoveret og nyindrettet til faget idræt. Der er lagt nyt gulv i askeparket, loftet er sænket og belysningen er ny. Vinduer og dør er udskiftet for at slippe så meget lys ind som muligt. Der er skabt direkte adgang fra idrætssalene oven over via en ny spindeltrappe. Hermed er skabt et nyt, meget flot lokale på knap 120 m^2 ,

som i skrivende stund er ved at blive indrettet til styrketræning, dans mm. og andre spændende discipliner, hvilket vil hjælpe til, at idrætslærerne kan dele de store hold i mindre enheder.

K09-K10-K11

De lokaler, som faget idræt hidtil har haft i hovedbygningens kælder, skal nu sættes i stand og overtages herefter af mediefaget .

Elevtoiletter

I 2005 blev skolens drengetoiletter renoveret. Og i 2006 var turen så kommet til pigetoiletterne. Der er fulgt samme opskrift: De gamle toiletter fra skolens start blev revet ned. Nye større (og dermed færre) toiletter med hånd-

vaske blev bygget op. Rummet blev forsynet med nyt loft, ny belysning og nyt terazzogulv. Den gamle drikkefontæne midt i rummet er blevet sat i stand. Og det hele fremtræder nu meget flot og tiltalende.

Hovedtrappen.

Skolens fortrappe havde problemer med fugningen, så de gamle fliser er blevet fjernet, underlaget er blevet renoveret og nye fliser lagt. Samtidig skiftede vi farve – fra rødlig til gråblå granit, som svarer til den oprindelige farve i trappen.

Fortrapperummet og forhallen

Begge de store rum, som møder de besøgende som skolens visitkort, er blevet renoverede og nymalede. Forhallen er blevet forsynet med nye sorte opslagstavler, som forbinder de sorte endevægge.

Nymøblering

Det ene billedkunstlokale og det store musiklokale har fået ny møblering.

Flere af de større projekter, som er nævnt ovenfor, er gennemført med støtte i amtslige genopretningsmidler. Året 2006 var det sidste år under de amtslige vinger. Lige nu er vi under staten på vej imod selveje og ejerskab over bygningen (formentlig i 2012, måske tidligere). Hvordan det statslige interregnum vil forme sig i forhold til bygningerne, kan vi kun gisne om, men vi håber det bedste. Trods den massive amtslige indsats i de senere år, så er der stadig nok at tage fat på.

*Anton Vinderslev
vicerektor, bygningsansvarlig*

Århus Statsgymnasium - en bygning under forandring

Århus Statsgymnasium blev opført i 1957-1958 efter næsten tyve års forhandlinger mellem Århus Byråd og Undervisningsministeriet. En lokal offentlig konkurrence om et nyt statsgymnasium i Århus blev udskrevet i 1953, og vinderne blev arkitekterne Arne Gravers Nielsen (1918-1982) og Johan Richter (1925-1998).

I bogen *Århus Statsgymnasium fra idé til virkelighed* af Jørgen Sørensen og Janne Yde kan man læse, at dommerkomiteen fremhævede den koncentrerede og enkle plan og bygningernes smukke placering på arealet. Aarhus Stiftstidende omtaler vinderforslaget således "at Gymnasiet bygges som een Etages Bygning rundt om en Have, en saakaldt Grønnegaard. Ideen kan minde om sydlige Landes Klosterhaver og synes fuldstændig ny i skolebyggeriet herhjemme".

Den færdigbyggede skole blev omtalt meget rosende i pressen. Aarhus Stiftstidende skrev bl.a. "en skole med rene linjer", og at den er "indrettet efter de nyeste principper – baade arkitektoniske og pædagogiske". De skrev desuden, at "flere af lokalerne er forbilledligt indrettet. Det gælder sanglokalet, der er så godt isoleret, at et sangkor ikke kan høres udenfor, og det gælder festsalen med landets største skolescene.". Efter skolens indvielse den 8. juni 1959 skriver avisen efter en af talerne, at "Statsgymnasiet er en af de smukkeste skoler", og at " 'Vi gamle', som har siddet sammenpresset ved ubekvemme borde i smaa, snævre klasserum, har grund til på et punkt at misunde eleverne i det nye Aarhus Statsgymnasium(...)".

Århus Statsgymnasiums lave bygninger er opført i mursten, som udvendigt er beklædt med

en fossilrig, gotlandsk marmor. Den lange, lave hovedbygning er domineret af den lyse, grå kalksten, vinduesbåndene i glas og aluminium og det flade udkragede tag. Bygningen består af én etage og kælder. Den store trappe, som udvendigt er beklædt med granit, fører op til hovedindgangen og op i skolens store forhal, hvis gulve er beklædt med en rødbrun gotlandsk Ortoceratit-kalk og en lys gul Solenhofen-kalk, som også dækker gangarealerne. Den store firkantede atriumgård, Grønnegården, er omgivet af gange, faglokaler samt festsalen. Yderst findes klasse- og øvrige lokaler. Da arkitekterne ønskede at gøre skolen så hjemlig og hyggelig som muligt, blev lokalerne vendt med den korte side ind mod gangene, som derved blev kortere, og lofthøjden blev sænket. Klasselokalerne er fra skolens start indrettet til at rumme 24 elever.

Statsgymnasiet danner ramme om enestående kunstværker som Asger Jorns store keramikrelief, opmuret i forhallen i efteråret 1959, og Asger Jorns og Pierre Wemaères genvævede gobelin "Den lange Rejse", som under overværelse af bl.a. Dronning Margrethe blev

ophængt i festsalen i 2000. Under hovedtrappen hænger desuden det lille relief, som Asger Jorn forærede skolen.

Allerede i begyndelsen af 1970'erne var det nødvendigt at udvide skolen med en tilbygning mod øst og inventar i kantine, forhal, festsal, fag- og klasselokaler er fornyet flere gange.

I et referat fra skolens Bygningsudvalg, dateret august 1998, kan man læse følgende: "Stort set alle elever synes, at skolen er en grim betonklods, gobelinen har de ikke opdaget, og relieffet er noget, en muremester har sat op for sjov". Fra lærerside var man dengang enige om, at der skulle iværksættes specielle tiltag for at informere om bygningen og dens kunst. Hensigten var, at eleverne i højere grad ville passe på skolen, når de blev opmærksomme på dens arkitektoniske værdi, de rene 50'er-linier, den gotlandske marmor og Asger Jorns største kunstværker.

Bevidstheden om bygningens helt særlige stil fik endnu et løft, da Skov- og Naturstyrelsen

kort efter årtusindskiftet besøgte stedet med henblik på en fredningskendelse. Denne er siden effektueret, idet Århus Statsgymnasium blev fredet i 2004 som det yngste fredede bygningsværk i Århus. Det har betydet, at bygningsændringer inde og ude er underkastet strenge regler.

I modsætning til bygningens ydre, der har stået næsten uforandret gennem snart 50 år, sker der uophørligt store og små ændringer inden døre. Dette i perioder meget omfattende arbejde igangsættes hyppigst på initiativ fra brugerne. Både skolens ledelse, lærere og elever ønsker naturligvis, at deres fælles arbejdsplads lever op til de tidssvarende fysiske rammer, man med rimelighed kan stille krav om. Disse ønsker er som regel ikke umiddelbart opfyldelige, fordi de økonomiske rammer er utilstrækkelige.

Men set i bakspejlet har ganske mange ændringer fundet sted inden for de eksisterende mure. Dertil kommer et par tilbygninger. De omfatter en stor tilbygning, som forbinder de to fløje mod øst, og en udvidelse af billedkunsthuset, den tidligere rektorbolig.

I takt med, at bygningen nærmer sig halvtreds år, og nedslidningen er åbenbar, er en mere og mere påtrængende intern renovering og modernisering igangsat. Gennem de sidste ti år har kravet om ændrede undervisningsformer desuden medført, at behovet for elevarbejdspladser er øget betydeligt. For at imødekomme disse behov huser den store tilbygning mod øst et studieområde med et stort antal arbejdspladser, it-udstyr og bibliotek samt et konferencelokale. Desuden er flere kælderrum blevet indrettet med elev-arbejdspladser med it-udstyr, og der er opført nye toiletter i kælderen tæt ved studieområderne. Også lærernes behov for arbejdspladser er i nogen grad blevet imødekommet i kælderlokaler og i den tidligere pedelbolig, kaldet "Ulvens Hule". Ændring af kælderdepoter

til opholdsrum indebærer betydelige udgifter, eftersom myndighederne stiller krav om branddøre, flugtveje og ventilation.

Et antal af de eksperimentelle fags faglokaler er blevet totalrenoveret inden for de senere år, således at de endnu en tid kan opfylde undervisningskravene. Festsalen har fået opgraderet sit lydanlæg og suppleret sit lysanlæg, og det smukke teaktræsgulv er renoveret. Kantinen er under Operation Dagsværk i 2001 udsmykket af Chiapas-indianere fra Mexico i samarbejde med to af skolens billedkunstklasser.

Skolens optagelse af flere elever og en nødvendig etablering af flere klasser affødte behov for et nyt undervisningslokale. Det blev skaffet ved at inddrage de tidligere administrationskontorer på sydgangen. Dette betød en større rokade, som har medført, at administrationen nu er samlet i vestfløjen, hvor også et nyindrettet lærerværelse er etableret.

Skolens kantinekøkken har gennemgået en omfattende renovering inden for det seneste år. Det samme gælder drenge- og pigetoiletterne.

Også mindre iøjnefaldende, men nødvendige istandsættelser, har fundet sted under jorden. Kloaksystemets delvise sammenbrud har gennem de senere år medført betydelige udgifter. Det samme gælder skolens varmesystem, der blev omlagt kort før årtusindskiftet.

Idrætsbygningen, med dens to små gymnastiksale, fik for et par år siden nye gulve, redskabsrummet blev indrettet til undervisning, og badefaciliteterne fik en tiltrængt renovering. I år bliver den tidligere fyrkælder under salene ombygget og møbleret med diverse redskaber til bl.a. styrketræning.

Den udvendige bygning er løbende istandsat med nyt tag og nye vinduer, som er smukt

afpasset efter de gamle. Og hovedbygningens store tilbygning er, som den oprindelige bygning, beklædt med gotlandsk marmor. Hovedtrappens granit er netop udskiftet, dog ikke som den tidligere røde bornholmske granit. Også de omgivende grønne arealer er renoveret inden for de senere år med hensyntagen til den oprindelige plan, og Jørgen Haugen Sørensens kolossalmonument "En erindring mindre" er anskaffet og placeret midt i skolegården.

Bygningen og dens placering forholdsvis højt i landskabet omgivet af grønne områder med gamle platan-, linde- og egetræer er med til at fremhæve den arkitektur, som også i fremtiden gerne skulle være til glæde for naboer, elever og lærere samt de mange gæster, der kommer bl.a. for at bese Asger Jorns værker.

På denne måde er de her omtalte renoveringer, moderniseringer og udvidelser kun led i en fortløbende forandringsproces.

Anne-Lise Lykke-Andersen og Ole Krogh

Den midlertidige bestyrelse

Under denne lidt besynderlige overskrift gemmer sig det faktum, at selv om Folketinget ved lov nr. 590 af 24. juni 2005 vedtog, at gymnasier skal være selvejende institutioner under staten først fra 1. januar 2007, så opererede loven med begrebet en midlertidig bestyrelse allerede i 2006. Det var der en række gode grunde til: selvfølgelig den indlysende, at amterne i 2006 var under afvikling, men også at det at gå over til selveje ikke er noget, som det enkelte gymnasium kan gøre fra den ene dag til den anden; det kræver betydelige organisatoriske og administrative ændringer.

I bekendtgørelsen for den midlertidige bestyrelse var der formuleret en række opgaver, som den midlertidige bestyrelse ved ÅSG skulle løse i 2006, før ÅSG overgik til selveje med virkning fra 2007. Opgaverne har dels været af praktisk, dels af mere langsigtet karakter.

Blandt de mere langsigtede opgaver har været valget af model og proces for strategiarbejde, analyse af udgangsforudsætningerne for formulering af vision og strategi, organisering på ÅSG, både fagligt og administrativt, den midlertidige bestyrelses kommunikationsstrategi og sammensætningen af den permanente bestyrelse. Det er min opfattelse, at den midlertidige bestyrelse i sit arbejde har forholdt sig til og truffet beslutninger på alle de punkter, hvor det har været krævet, og at ÅSG er nået længere end de fleste andre gymnasier med strategiarbejdet, ikke mindst takket være det store og værdifulde arbejde med beskrivelse af mål, visioner, værdier og lignende, der gennem de seneste år er gennemført i et samspil mellem lærere, elever, ledelsen og administration på ÅSG. Den midlertidige bestyrelse har simpelthen haft de bedste udgangsforudsætninger for at tage fat på strategiarbejdet.

Den midlertidige bestyrelse har også skullet tage stilling til en række praktiske forhold, bl.a. om det fremtidige it-samarbejde, de fremtidige køb af mange forskellige service- og forsyningsydelser, herunder også valget af revisionselskab, som er et krav i en selvejende institution, regnskabsinstrukser, formulering af vedtægter og forretningsorden, udlicitering af kantinedrift, budget for 2007, ombygninger og meget andet.

Der har i 2006 været holdt 5 bestyrelsesmøder og et daglangt bestyrelsesseminar i september, som blev afsluttet med et kort bestyrelsesmøde. Rektor Keld Larsen og jeg har desuden holdt møder 1-2 gange om måneden, dels løbende sparring om stort og småt, dels planlægning af bestyrelsesmøderne. Fra min side skal der lyde stor ros til ledelse, administration, lærere og elever for hurtig tilvejebringelse og høj kvalitet af beslutningsgrundlag til bestyrelsesmøderne. Bestyrelsesmødernes længde og kvaliteten af debatterne under møderne vidner om godt forarbejde, og det er mit håb, at arbejdet i den permanente bestyrelse, der nu har aflyst den midlertidige, vil blive mindst lige så godt som i den midlertidige bestyrelse.

Ændringerne i og af gymnasierne er ikke slut. Her må jeg nok bedrøve nogen, men måske også glæde andre. ÅSG kan efter min mening gå disse ændringer i møde uden frygt: den daglige ledelse og organisationen er velfungerende, der er en fin elevsøgning, en god økonomi og ikke mindst dygtige og engagerede lærere og elever.

P.b.v.

*Peder Østergaard
bestyrelsesformand*

Operation Dagsværk

Oplysning, stillingtagen og handling

*På Elevudvalgets vegne
Knud Rygård*

Det er OD's motto og fortæller kort, hvad målet med OD's arbejde er. Det er dog ikke alene de danske gymnasieelever, der skal oplyses, det samme skal de dårligt stillede unge rundt om i verden.

Operation Dagsværk (OD) er gymnasieelevernes egen oplysnings- og solidaritetsorganisation. Organisationen er udelukkende styret af elever og arbejder på at oplyse og forbedre forholdene for unge i den fattige og undertrykte del af verdenen. Målet er at få de danske unge til at tage stilling til og diskutere de globale problemer rundt om i verden og derefter give dem mulighed for at arbejde på dagsværkdagen.

Den første onsdag i november afholdes den årlige Operation Dagsværkdag, hvor unge fra gymnasier landet over river en skoledag ud af kalenderen og arbejder og tjener penge til årets projekt, der hjælper andre unge rundt om i verden til at få en uddannelse. Man behøver ikke at gøre rent derhjemme; folk har også samlet penge ind på Strøget, ordnet haver, været på deres arbejde etc. – mulighederne for arbejde på OD-dagen er mange!

I skoleåret 2006/07 hed projektet "*Viden til at vælge*", et selvudviklings- og uddannelsesprojekt for udsatte unge i Sydafrika, som stadig lider under den ellers officielt afskaffede apartheid. Formålet var gennem bla. uddannelse at give udsatte unge i Sydafrika redskaber til at undgå den kriminelle løbebane eller et liv med prostitution og stofmisbrug. Igen i år slog dagsværkdagen rekord, da der på landsplan blev indsamlet i alt 7,7 mio. kr. På Århus statsgymnasium slog vi også selv vores rekord med en indsamling på 72.875,- kr.

Tid til forandring i Bolivia

For skoleåret 2007/08 hedder årets projekt "*Forandringens tid – opgør med slaveriet i Bolivia*". Det er et udviklingsprojekt, som skal befri Guarani-indianerne i Bolivias lavland fra moderne slaveri. Projektet skal oprette en skole, der kan give tusindvis af unge mulighed for at bryde med den passivitet og det mindreværd, de lider under i deres liv som moderne slaver under de store jordejere. I år samarbejder OD med udviklingsorganisationen IBIS, som arbejder for at sikre mennesker i Latinamerika og Afrika lige adgang til uddannelse indflydelse og ressourcer.

Det praktiske

Det praktiske grundlag for OD's arbejde ligger i grupperne rundt omkring på skolerne. Grupperne er ansvarlige for at oplyse om årets projekt samt alt praktisk arbejde omkring selve OD-dagen, såsom uddeling af arbejdskort, indsamling af penge osv. Men Operation Dagsværk er ikke kun en gang om året. Udover denne dag afholdes også forskellige arrange-

menter, såsom en årlig OD-cafe på skolen og arrangementer som torvedag i samarbejde med andre OD-grupper, hvor overskuddet går til årets projekt.

Flere gange årligt afholdes der weekender, hvor dagsværkere fra hele landet mødes, diskuterer og planlægger forskellige aktiviteter og arrangementer. Størst af disse er stormødet, som afholdes hvert år i første weekend af december. Her vælges næste års bestyrelse og næste års projekt. Udover dette møder man dagsværkere fra hele landet og diskuterer, hvordan organisationen skal udvikle sig.

OD nu

Efter amterne er lagt sammen til regioner, har de gamle amtsråd skiftet navn til distriktsråd. Bortset fra navneskiftet er rådene de samme og deles stadig af de gamle amtsgrænser. Distriktsrådene er råd, hvor de forskellige grupper i distriktet udveksler erfaringer, laver arrangementer mellem skolerne og er med til at sikre en repræsentation af hele landets elever. I forbindelse med denne overgang til distriktsråd vil dette års forårseminar blive til et "Distriktsseminar", hvor man skal fastsætte mål for rådene og klæde dem på til at lave gode kampagner.

Så alt i alt er der masser at lave, både praktisk og socialt i OD. Hvis du er interesseret, er du

altid velkommen til at kontakte OD-gruppen på ÅSG - både hvis du har lyst til at være en del af gruppen eller blot ønsker yderligere information om fx årets projekt.

På vegne af OD-gruppen

*Ane Kirstine Aare Jensen, 2.a og
Marianne Luna Røndal, 3.x*

For mere information tjek også:
www.od.dk og vores hjemmeside på
www.aasg.dk under Elevaktiviteter →
OD

Fællestimer 06-07

Elevudvalget tager sig af fælles aktiviteter for elever og lærere, der ligger ud over den daglige undervisning. Pt. består udvalget af tre lærere, tre elever, en pedel og en uddannelsesleder.

I det forløbne år har vi arbejdet på at forbedre de fælles aktiviteter for lærere og elever, både de ugentlige tirsdagsmøder og de større arrangementer. Især elevfesterne har vi haft på dagsordenen for at sikre en hensigtsmæssig struktur og en bedre praktisk afvikling.

Arrangementer i skoleåret 06-07

Fredag før efterårsferien havde skolen besøg af en turne af ca. 50 unge studerende fra Musikkonservatoriet under uddannelse i rytmisk musik og bevægelse. Ligesom sidste år skabte de med deres sang og dans en forrygende forestilling, der fik hele salen til at svinge med.

I november havde skolen besøg af teatertruppen 'Semper Pulchra Veritas', der har specialiseret sig i opførelser af Holberg-komedier og græske tragedier i overensstemmelse med 1700-tals barokforestillinger. De holdt en aften med generalprøve på en opførelse i Den Gamle By af Euripides' tragedie 'Andromache', hvis smukke dragter og fine skuespilkunst var en fornøjelse både for øjet og for øret.

I marts var der fællestime med Jacob Holdts 'Amerikabilleder'. Showet var langt – for langt, mente nogle. Men trods længden gør Jacob Holdts billeder et meget stærkt indtryk i kraft af den elementære menneskelighed, som tilskueren bliver stillet over for, på tværs af de skel og mure vi ubevidst er vant til at sætte mellem os selv og andre.

I udvalget vil vi i et tæt lærer-elev samarbejde forsætte indsatsen for at skabe rammer, så alle på skolen kan få positive fælles oplevelser, både via festerne, fællestimerne og gennem arrangementer med et aktuelt fagligt indhold for enkelte årgange.

Den røde tråd i vores arbejde er ønsket om at styrke og udvikle den skolekultur, som er med til at gøre ÅSG til et godt sted at lære og være.

ÅSG's Venner

Den 6. november 1992 blev der afholdt stiftende generalforsamling i Århus Statsgymnasiums Venner.

ÅSG's Venner har siden fungeret som støtteforening for tidligere og nuværende forældre og elever.

Foreningens formål er dels at knytte en levende forbindelse mellem skolen og lokalsamfundet og dels at støtte formål, som det ikke er muligt at støtte inden for skolens økonomiske rammer.

Det drejer sig f.eks. om

- støtte til kulturelle/sportslige arrangementer
- jubilæumsarrangementer og fest for gamle elever
- støtte til internationale initiativer
- støtte til økonomisk vanskeligt stillede elever; feks. i forbindelse med studierejser.

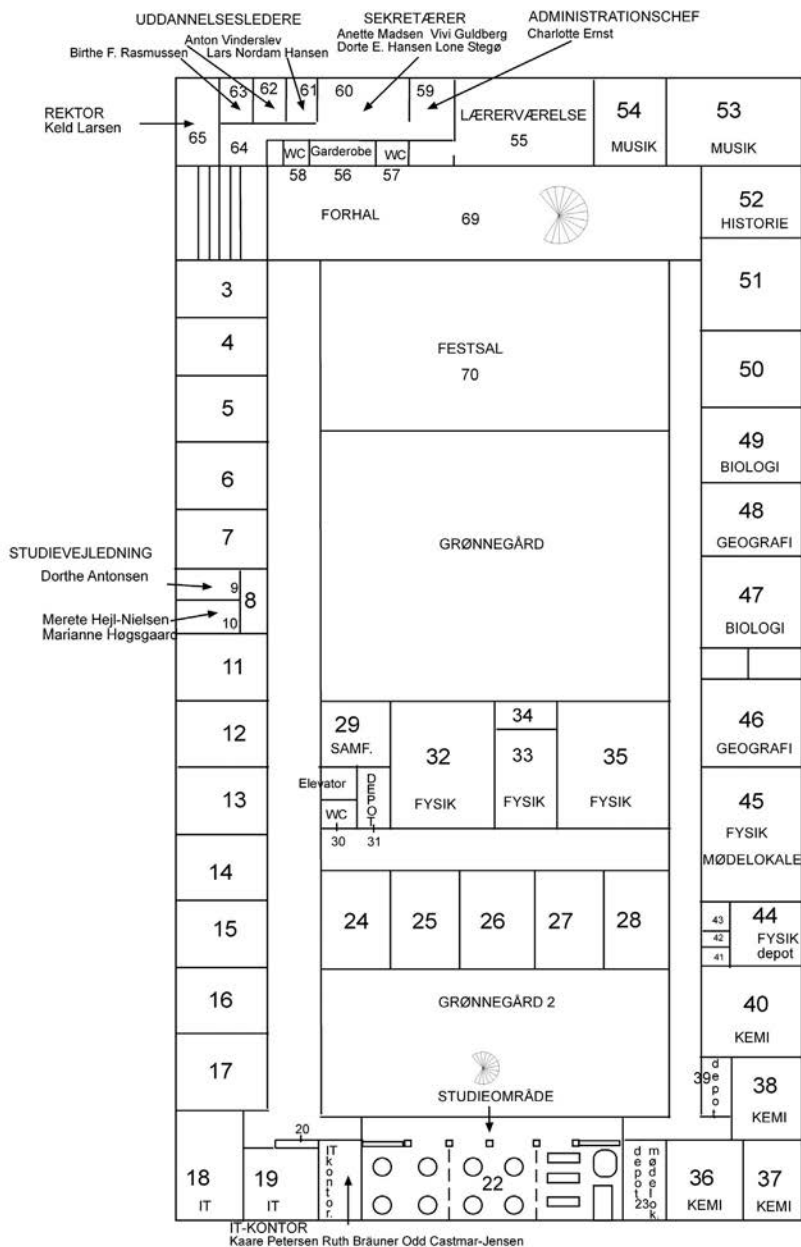

I skoleåret 2006/07 har foreningen således:

- afholdt den årligt tilbagevendende fest for gamle elever første fredag i november
- finansieret pengepræmier til årets juleelevtaler
- givet tilskud til alle 2g klasser i forbindelse med studieture
- arrangeret cubansk aften, hvor Ole Sohn fortalte om sit projekt i Havanna, der har til formål at restaurere et stort Asger Jorn kunstværk og gøre det tilgængeligt for offentligheden. Musikgruppen Pedersens calypsoband spillede inciterende rytmer, og der blev serveret mojitos.
- arrangeret forfatteraften med Morten Ramslund, hvor han læste op og fortalte om sin roman *Hundehoved*.

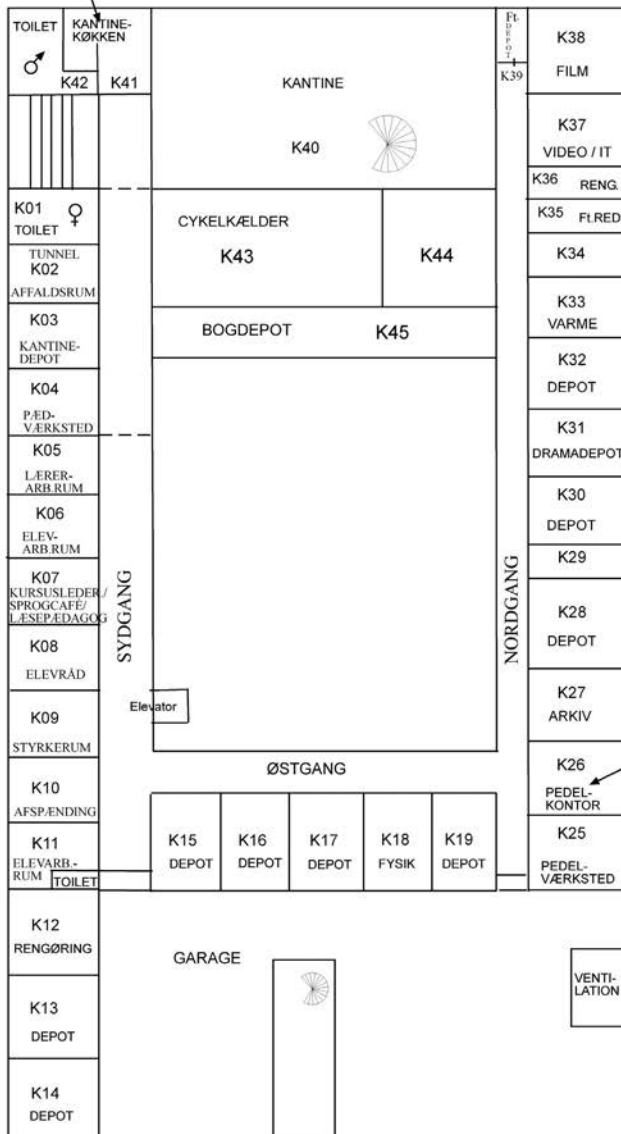
*På venneforeningens vegne
Dorthe Antonsen*

Stueplan

Kælderplan

Dorte Frost
Inge Gammelgaard

Ringetider

Skoledagen på ÅSG er fra kl. 8.00 til kl. 15.00, bortset fra tirsdag, hvor undervisningen slutter kl. 15.10 pga. informationsmødet efter I. lektion.

Ringetiderne fremgår af nedenstående:

Lektion	Mandag, onsdag, torsdag og fredag	Tirsdag
I	8.00 - 9.30	8.00 - 9.30
II	9.45 - 11.15	10.00 - 11.30
III	11.45 - 13.15	12.00 - 13.30
IV	13.30 - 15.00	13.40 - 15.10

